

Edini slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . \$3.00
Za pol leta \$1.50

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and Legal Holidays.
50,000 Readers.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.
NO. 117. — STEV. 117. NEW YORK, THURSDAY, MAY 18, 1916. — ČETRTAK, 18. MAJA, 1916. VOLUME XXIV. — LETNIK XXIV.

Wilson in papež Benedikt XV. Mnenje diplomatov o Belgiji.

PREDSEDNIK WILSON JE DANES ODGOVORIL NA POSLANICO PAPEŽA BENEDIKTA. — WILSON IN PAPEŽ STA PREPRIČANA, DA JE ZDAJ NAPOČIL UGODEN ČAS ZA MIROVNA POGAJANJA. — MIROVNO GIBANJE NA ANGLEŠKEM. — MNENJE ITALJANSKEGA ČASOPISJA. — BELGIJA BO BAJE ČISTO NEVTRALNA. — GREYEV A IZJAVA. — NEMŠKA POROČILA.

Washington, D. C., 17. maja. — Včeraj je odgovoril predsednik Wilson na papeževo spomenico, katero mu je bil poslal pred nekaj dnevi. V svojem odgovoru je rekel, da je kontroverza med Nemčijo in Združenimi državami končana in da zdaj niti misliti ni, da bi prišlo do kakih sovražnosti. Nemčija je precej popustila, veliko so pa popustile tudi Združene države.

Predsednik Wilson je prepričan, da je prišel zdaj ugoden trenutek, da se stavi mirovne predloge in da se začne z mirovnimi pogajanjmi.

Vlada Združenih držav bo storila vse, kar je v njeni moči, samo da bo prejkomogoče končana ta strašna vojna.

Papež ga je v svoji spomenici prosil, da naj reši mirnim potom vprašanje glede nemških podmorskih čolnov.

Predsednikov odgovor ne bo objavljen, ker je baje čisto privatnega pomena.

Papež se je obrnil tudi na zastopnike drugih nevtrálnih vlad; v prvi vrsti na Švico, Nizozemsko in Špansko.

Rotterdam, Nizozemsko, 17. maja. — Skoraj po celi Angliji se je začela vsestranska agitacija za mir. Prebivalstvo je začelo siliti vlado, da naj stori vse potrebno, da bo prejkomogoče sklenjen mir.

Rim, Italija, 17. maja. — V Turinu izhaja katoliški časopis "Il Momento". V njem je priobčil markiz Grispolti članek, v katerem pravi, da bi bilo blazno nadaljevati sedaj vojno. Vse bojujoče se države so izprevideli, da ne morejo ničesar več doseči in da je vsa kri, ki se zdaj preliva, takorekoč zastoj prelita.

Članek se končuje z besedami:

Čimprej se zavzamemo za mir, temprej ga bomo imeli!

Berlin, Nemčija, 17. maja. — Tukajšnje časopisje se bavi na dolgo in široko z izjavo angleškega zunanjega ministra Sir Edwarda Greya glede vzrokov in ciljev sedanje vojne.

Vse časopisje se strinja v točki, da se je Grey ravno v istem smislu izrazil kot se je izrazil nemški državni kancelar meseca avgusta lanskega leta.

Med drugim je Grey tudi rekel, da ni imela Anglija nepravilnih namer, da bi bilo blazno nadaljevati vojno. Anglija si je vedno prizadevala, da bi Nemčijo popolnoma izolirala ter jo uničila na morju. Nemčija ni izzvala sedanje vojne, pač so jo pa izzvali zavezniki.

Belgijski poslanik v Parizu je rekel 16. januarja 1914 sledeče:

— Poincaré, Delcassé in Millerand so povzročitelji vojaško-šovinistične francoske politike, ki zdaj tako ogroža evropski mir.

Začetkom leta 1914 je pisal belgijski poslanik v Berlinu svoji vladi:

— Jaz sem prepričan, da je nemški cesar odločno proti vojni. To je jasno dokazal v svojem osemnajstletnem vladanju.

Nemški časopisje pravi, da mora biti Belgija nevtralna. Belgija ne sme biti več orožje Francije in Anglije.

Angleži in Francozi sicer pravijo, da bo morala biti Belgija nevtralna, toda za temi njihovimi izjavami tiči vse kaj drugega. Naša odkrita želja je, da bi bila ta dežela res nevtralna in da bi nikdo ne smel kratiti njenih pravic. — Belgija naj bi bila kot nekak mejnik med nami ter Francijo in Anglijo.

Berlin, Nemčija, 17. maja. — "Lokal Anzeiger" piše sledeče:

— Iz Greyevih besed ni mogoče presoditi, kakšno stališče je zavzela angleška vlada glede mirovnih predlogov in pagajanja. Grey je o tem le malo povedal, pa še to je tako nejasno, da si nikdo ne more ustvariti prave sode.

Razveseljivo je le dejstvo, da Grey ne govori več o popolnem uničenju Nemčije. Sovražnik je torej slednjič vendarle izprevidel, da je bil njegov cilj nedosegljiv.

Zavezniki se bodo morali zadovoljiti z veliko manjšimi koncesijami kot so mislili, da jih bodo dobili.

Francoski diplomati molče. Z gotovostjo lahko trdimo, da se njihovo mnenje popolnoma strinja z mnenjem angleških diplomatov.

Nemčija svari nevtrale. Državni tajnik Lansing je dal v javnost, da je nemška vlada poslala la vsem nevtralnimi državam sva-rilo, da se ozirajo na mednarodne postave in da se pokorijo nemškim podmorskim čolnom v slučaju, da jih ustavijo v svrhu pregledanja, la vsem nevtralnimi državam sva-rilo, da se ozirajo na mednarodne

Avstrijska ofenziva.

Avstrijske zmage na tirolski fronti. — Nad 6000 Italijanov ujetih. Italijani pripoznajo.

London, Anglija, 17. maja. — Položaj na avstrijsko-italijanski fronti se je nenadno spremenil, ko so Avstriji prišli s splošno ofenzivo ob tirolski in soški fronti.

Italijani pripoznajo, da so se morali umakniti in da so imeli velike izgube.

Zadnje avstrijsko uradno poročilo naznanja, da so Avstriji zopet nekoliko napredovali in ujeli več sovražnih vojakov in zaplenili veliko množino municije in orožja. Baje so zadnja dva dni ujeli več kot 6000 Italijanov.

Berlin, Nemčija, 17. maja. — Avstrijsko uradno poročilo se glasi:

Naše čete so pri zadnjem napadu imele precejšen uspeh. Napredovali smo pri Armentari in na Folgarino planoti smo zavzeli dve vrsti sovražnih strelskih jarkov. Sovražnika smo prepodili tudi iz njegovih postojank pri Sogliada-spiju, Cosini, Costadagni in Maroniji. Italijani so morali bežati tudi iz pozicij v okraju Terragnola in Moschere. Ponoči nas je sovražna artilerija obsipala s hudim ognjem, toda ni imela nikakega uspeha.

V zadnjih dveh dneh smo ujeli 141 častnikov in 6200 navadnih vojakov.

Na soški fronti smo imeli tudi nekaj uspehov.

Rim, Italija, 17. maja. — Na tirolski fronti so Avstriji prišli zadnja dva dni z resno ofenzivo. Uporabili so hude napade in naši vojniki so bili, vsled avstrijske premoči, primorani zapustiti nekatere nevažne pozicije.

Na soški fronti so Avstriji naše postojanke z vsvo besnostjo napadli, toda niso imeli uspeha, ker naše pozicije so skoro nedostopne. V teh bojih smo ujeli okoli 300 avstrijskih vojakov.

Naši zrakoplovci so včeraj vrgli več bomb na Kostanjevico, Opčino in Kanal. V Kostanjevici je naša bomba povzročila požar.

Ta polet so nam vrnilo Avstriji s tem, da so vrgli par bomb na Castel Tesino, Ospedaleppo, Monte Beluna in na postaji Della Carnia in Gemona. Škode niso povzročili skoro nikake.

Nova kapitalistična nakana.

Narodna zveza industrijecev in drugih kapitalistov je imela včeraj v New Yorku v Waldorf-Astoria sejo, pri kateri so pozivali tudi druge kapitalistične Zveze, da se združijo v eno samo veliko unijo, da bodo tako lažje kljubovali delavstvu in njihovim zahtevam.

Obsojali so postopanje delavcev, češ, da niso še nikdar imeli tolikih plač, pa vendar ni bilo še nikoli poprej toliko delavskih nemirov kot ravno letos. (Seveda pozabili so omeniti, da kapitalisti še niso imeli nikoli poprej takih naročil in dobičkov).

Militarizem v državi New York.

Governor Whitman je v ponedeljek podpisal pet militarističnih predlogov, katere so s tem postale državne postavne.

Stivers predloga je postala postavna, da se mora do prvega avgusta tega leta upisati v državno milico vsak moški v vojaški starosti, sicer se bo postopala z njim kot z dezertirjem. V mirnih časih ne bodo imeli možje nikakih dolžnosti, pač pa v slučaju vojne ali kakih domačih (namreč delavskih) nemirov.

Neka druga izmed teh petih novih postav pa zahteva, da se upelje v vseh šolah vojaško vzbojanje.

Zaplenjevanje pošte.

Washington, D. C., 17. maja. — Angleški poslanik v Washingtonu Sir Cecil Spring-Rice je v današnjem pogovoru z Lansingom glede protesta, ki ga mislijo Združene države poslati Angliji radi zaplenjevanja pošte, omenil, da Anglija ne bo na noben način prenehala s pregledovanjem pošte, ker se sovražniki poslužujejo pošte za dostavljanje zelo važnih informacij.

Delavske novice.

Povišane plače.

Omaha, Nebr., 17. maja. — Burlington Railroad Co. danes naznanja, da bo vsem svojim unijskim in neunijskim delavcem priboljšala plačo za pet odstotkov. Zdaj bodo imeli plače povprečno \$124 mesečno.

Newyorške delavske razmere.

Mizarji so pri včerajšnji seji sklenili, da se ne pokorijo zahtevi unijskega predsednika Hutchinsona, da bi se vrnili na delo, temveč bodo s stavko neoziraje se na predsednika nadaljevali.

Pleskarji se vedno stavkajo. — Delodajalci so jim sicer pripravljali deloma vstreči, toda delavci zahtevajo, da jim čisto ugodijo. Dozdej so imeli plače \$4.25 na dan, gospodarji jim ponujajo 25 centov priboljška, toda pleskarji zahtevajo \$5 dnevne plače.

Stavkajoči delavci železne stroke se bodo danes sešli v Beethoven Hall in se posvetovali glede nadaljnjega stankanja. — Voditelji stavkarjev so prepričani, da bodo družbe primorane ugoditi, ker imajo zdaj zelo veliko naročil.

Vozniki v New Yorku, Brooklynu in okolici zahtevajo, da se jim priboljša tedensko plačo od \$18 na \$20. Ako se jim do prihodnjega tedna ne bo ugodilo, bodo zastavkali.

Philadelphia, Pa., 17. maja. — Uslužbeni cestne železnice v tem mestu zahtevajo, da se jim priboljša plača na 36 centov na uro. Ako jim ne bo do zdaj priboljšala, bo prihodnji teden zastavkalo 4000 motormanov in sprevodnikov.

Razmere v Armeniji.

Ameriški odbor za pomoč Armencem, ki ima glavni urad v New Yorku, je dobil včeraj iz Carigrada neko zakasnjeno kabel-brzjavko, v kateri nek tamonjski Amerikanez opisuje grozne razmere, ki vladajo v Armeniji. Ljudstvo je primorano uživati travo, ker nimajo drugega.

"Turki počenjajo nad prebivalstvom nevrjetne grozovitosti", — pravi brzjavka, "ker nočejo pristopiti k mohamedanski veri. Kristjanom ni dovoljeno odpreti trgovine; in cene jedil so take, da ljudstvo, dobesedno strada in umira gladu."

Združene države bodo poslane Angliji note radi blokade.

Washington, D. C., 17. maja. — Združene države bodo v teku tega ali prihodnjega tedna poslane Angliji zelo "odločno in ostro" note radi nepostavne oviranja trgovine Združenih držav in drugih nevtrálnih držav z njeno blokado. To je danes sklenil kabinet predsednika Wilsona, ko so se nemške kontraverze ugodno končale.

"Proti angleški blokadi bo naša vlada kar najodločneje nastopila", se je izrazil nek višji uradnik.

Dijak obdolžen, da je umoril deklino.

Milwaukee, Wis., 17. maja. — Tu se že par dni vrši obravnavna proti Williamu H. Orpetu, dijaku Wisconsin univerze, ki je obdolžen, da je umoril svojo nekdanjo ljubico-soškoletko Miss Marian Lambert. Nekateri domnevajo, da je obdolžitev kriva in da se je deklina najbrže zastrupila z nekim strupom, o katerem je nedavno profesor v šoli razlagal. Samomor je storila najbrže zato, ker jo je Orpet zapustil.

Zavarovalnina za ladje.

London, Anglija, 17. maja. — Londonske zavarovalnice za parnike so znižale zavarovalne premije za pol odstotka. To vsled tega, ker je Nemčija v zadnji notii Zdržavam obljubila prenehati z nepostavnim potapljanjem parnikov.

Poročilo o Marchandovi smrti ni resnično.

London, Anglija, 17. maja. — Danes je došlo naznanilo, da včerajšnje poročilo, da je padel general Marchand, ne odgovarja resnici.

Situacija v Mehiki.

Ameriški vojniki v boju z banditi. Šest mrtvih, dva ranjena. — Obregon poslal 17,000 vojakov.

San Antonio, Tex., 17. maja. — Major George T. Langhorne se nahaja s svojimi četami že 120 milj južno od Rio Grande in je banditom, ki so napadli Glen Springs, Boquillas, čisto za petami. Blizu El Pina so bile njegove čete zapletene v boj z banditi, v katerem je bilo ubitih šest Mehikaneev in dva ranjena. Izmed Amerikancev ni bil nihče ranjen.

V El Pina so Langhornove čete rešile dva Amerikane, ki sta bila v jetništvu banditov, ki so jih pe-ljali s seboj, ko so napadli ameriška mesta.

Torreon, Mehika, 17. maja. — Mehikijski vojni minister Obregon je izdal povelje, da se odpošlje na mejo in na različna mesta nad 17 tisoč vojakov, ki bodo imeli nalogo varovati ameriška obmejna mesta pred napadi banditov in skrbe-ti, da ameriškim državljanom ne bo preti-la kaka nevarnost od strani mehiškega prebivalstva.

El Paso, Tex., 17. maja. — Danes je prišlo sem šest ameriških državljanov, ki so bili dozdaj v Chihuahui, Mehika. Povedali so, da so iz omenjenega mesta skoro vsi Amerikanci bežali preko meje v Združene države, ker se jim ne zdi varno tam dalje ostati, ker so se bali, da jih ne bi mestno prebivalstvo napadlo.

Amerikanez je preko meje spre-mil konzul Letcher, ki je obenem tudi obiskal svoje tukajšnje so-rodnike. Konzul se bo te dni vrnil na svoje mesto.

Ameriški begunci so omenili, da mislijo tudi angleški državljanji zapustiti Mehiko in priti v Združene države iz istega vzroka.

Emanuelova družina v nevarnosti.

Rim, Italija, 17. maja. — Poroča se, da je nek avstrijski zrakoplovec poskušal metati bombe na vlak, v katerem se je peljala italijanska kraljica s svojimi otroci. Napad se je ponesrečil; avstrijski zrakoplovec je moral bežati pred hudim ognjem italijanske baterije.

Pozor pošiljatelji denarja!

Tekom vojne smo odposlali hranilnicam, posojilnicam ter posrednim osebam na KRAJSKO, ŠTARJSKO, ISTRSKO, KOROŠKO, HRVATSKO, in druge kraje v AVSTRO-OGRSKI blizu 7 milijonov kron. Vse te pošiljave so došle v roke prejemnikov ne tako hitro kakor prej v mirnem času, toda zanesljivo. Od tukaj se vojakom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno prestavljajo, lahko pa se pošlje sorodnikom, ali znancom, ki ga od tam pošljejo vojakom, ako vedo za njegov naslov. Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order" ter priložite Vaš natančen naslov in naslov osebe, kateri se ima izplačati.

Cene:		K.	
5...	.90	120...	17.40
10...	1.00	130...	18.38
15...	2.35	140...	20.30
20...	3.05	150...	21.75
25...	3.80	160...	23.20
30...	4.50	170...	24.68
35...	5.25	180...	26.10
40...	5.95	190...	27.55
45...	6.70	200...	29.00
50...	7.40	250...	36.25
55...	8.15	300...	43.50
60...	8.85	350...	50.75
65...	9.60	400...	58.00
70...	10.20	450...	65.25
75...	11.05	500...	72.50
80...	11.75	600...	87.00
85...	12.50	700...	101.50
90...	13.20	800...	116.00
100...	14.50	900...	130.50
110...	15.95	1000...	145.00

Ker se zdaj cene denarja skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. — Včasih se bo zgodilo, da dobi naslovnik kaj več, včasih pa tudi kaj manj. List dope na napad menjav par dni kasneje in med tem, ko dobi naslovnik list v roko, se pri nas cene morda že večkrat spre-mene.

TVRDKA FRANK SAKSEN, 22 Cortlandt St., New York, N. Y.

Povzročitelj irske vstaje Casement pred sodiščem.

NJEGOV SOOBTOKENEC GA JE IZDAL. — PRI GLAVNI OBRAVNAVI BO NASTOPILO KOT GLAVNA PRIČA PROTI CASEMENTU. — NAČRTI REVOLUCIONARJEV. — BAILEY SE JE ZBAL HUDE KAZNI. — ZASLIŠEVANJE PRIČ JE KONČANO. — IZJAVA RUSKEGA POLKOVNIKA BELAJEVA. — MINISTRSKI PREDSEDNIK ASQUITH. — ZEMLJEVIDI NEMŠKEGA GENERALNEGA ŠTABA.

London, Anglija, 17. maja. — Zaslišanje prič, ki bodo nastopile v obravnavi proti irskemu patriotu Sir Rogeru Casementu, je končano. Sodišče ga je pridržalo v zaporu in bo dvignilo proti njemu obtožbo zaradi veleizdaje.

Ko ga je sodnik vprašal, če ima kaj proti temu, da ga bodo izročili porotnemu sodišču, je odvrnil samo z besedico: — Ne!

Pri včerajšnjem zaslišanju je še jokal in bil zelo nervozen, danes se je pa zelo samozavestno obnašal. Niti najmanjšega znaka nervoznosti ni bilo opaziti na njem. Nepristano se je smehljaj in odgovarjal na vsa vprašanja z odločnim glasom.

Glavna obravnava proti njemu se bo najbrže začela sredi prihodnjega tedna.

S Casementom je sedel na zatožni klopi tudi vojak Daniel Julian Bailey. Proti njemu se ne bo vršila obravnava, ker je izjavil, da je pripravljen nastopiti kot državna priča in je potemtakem postal izdajalec svoje irske domovine. Danes ste ga zaslišala dva častnika. Povedal jima je večinoma vse, kar je vedel. Častnika sta izjavila, da vlada ne bi mogla dobiti boljše priče kot je ta človek. Predno je izpovedal, je rekel:

Nikar me ne zaprite! Jaz vam bom marsikaj povedal, o čemur se vam niti ne sanja. Dolgo časa sem bil v Ameriki. Kdo sem pravzaprav, ne sme nihče izvedeti.

Kmalu zatem je pripoznal, povedal je svoje pravo ime in izjavil, da je bil indirektno udeležen pri revoluciji. Častnik, ki ga je zasliševal, je izpovedal:

— Bailey, ki se piše pravzaprav Beverly, mi je rekel, da so nameravali Irci vprizoriti splošno vstajo in najprej zavzeti dublinski grad. Sir Roger Casementa je pripeljal na irsko obal nek nemški podmorski čoln. Skoraj isti čas je tudi pristal k obali nek nemški parnik, ki je imel na sebi več tisoč pušk in veliko množino streljiva.

Kot priča je nastopil tudi ruski polkovnik Belajev, ki si natančno ogledal nekaj orožja, katerega so potopljajci prinesli iz ladje "Aud". Izjavil je, da so puške ruski fabrikat ter da so bile napravljene leta 1915 v Poula tovarnah. Municija, ki so jo našli v ladji, je pa nemškega izdelka.

Nek angleški polkovnik je izjavil, da je zemljevide, ki jih je imel Casement pri sebi, izdelal nemški generalni štab. Na zemljevidih so bile zaznamovane vse važnejše postojanke irskih vstajev.

London, Anglija, 17. maja. — Angleški ministrski predsednik Asquith je danes v Dublinu prisegel kot član Privy Councila ter je s tem postal član irske uprave.

London, Anglija, 17. maja. — K današnjem zaslišanju Sir Roger Casementa je prišel vojak Bailey gladko obrit in v novi obleki. Bil je vidno bolj vesel in zadovoljen kot je bil včeraj in predvčerajšnjem.

Dozdej se še ni določilo, kdaj se bo vršila glavna obravnava.

Sodišče je imelo do danes primeroma le malo dokazov proti Casementu. Ko je Casement izprevidel, da bo njegov tovariš in pomočnik Bailey pričal proti njemu, se je žalostno nesmehtil.

Kot priča je nastopil tudi konštabel Carter. Ko ga je vprašal sodnik, če je Bailey pri aretaciji res rekel, da ima povedati nekaj zelo važnega in da naj pošljejo po kakkega višjega častnika. Carter je to pritrdil in pristavil: Bailey mi je rekel:

— Jaz vem marsikaj, o čemur se vam niti ne sanja.

Ko so mu v zaporu povedali, da bo najbrže zelo dolgo časa zaprt, je ves preplašen vprašal, na kakšen način bi lahko prišel na prosto. Povedali so mu, da je zanj edini izhod, če vse izpove, kar mu je znano.

Po dolgotrajnem premišljevanju se je slednjič vendarle vdal in izjavil:

— Probst je zame več vreden kot pa vse drugo. Po-ljite me pred sodnika in vse mu bom povedal, kar sem videl, slišal in doživel.

Pomnoženje armade Združenih držav.

Washington, D. C., 17. maja. — V včerajšnjem zasedanju so za-loženo parlamentu, omenja, da so stopniki in senat sprejeli novo švicarji odkar je vojna iz Zdru-žene države poslati Angliji radi zaplenjevanja pošte, omenil, da Anglija ne bo na noben način prenehala s pregledovanjem pošte, ker se sovražniki poslužujejo pošte za dostavljanje zelo važnih informacij.

Švicarski import iz Amerike.

Bern, Švica, 17. maja. — Uradno poročilo, ki je bilo danes predloženo parlamentu, omenja, da so stopniki in senat sprejeli novo švicarji odkar je vojna iz Zdru-žene države poslati Angliji radi zaplenjevanja pošte, omenil, da Anglija ne bo na noben način prenehala s pregledovanjem pošte, ker se sovražniki poslužujejo pošte za dostavljanje zelo važnih informacij.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and Published by the
SLOVENIAN PUBLISHING CO.
(a corporation.)**FRANK SAKSER, President.**
LOUIS BENEDICT, Treasurer.Place of Business of the corporation
and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Na celo leto velja list na Ameriko in	\$8.00
na pol leta	4.50
na leto na mesto New York	4.00
na leto na mesto New York	2.00
na leto na mesto New York	4.50
na leto na mesto New York	2.55
na leto na mesto New York	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredni nedelji in praznikov.**"GLAS NARODA"**
("Voice of the People")Published every day except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$8.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisov in osebnosti ne
prihajajo.Dopisi naj se blagovito poljati pa ne
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pre-
sila, da se nam tudi prejmejo hi-
šniščište namani, da hitreje naj-
demo naslovnika.Dopisom in poljati nam narediti ta
naslov?**"GLAS NARODA"**

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Telefon 4587 Cortlandt.

Lepa čednost in navade bodo
začele izginjati. Navadni ljudje
bodo postali zmedeni vsled dvoj-
nega evangelija, ki ga jim prid-
gujejo.

V cerkvi slišijo: — Ne ubijaj!
Ubijanje je smuten greh!
Izven cerkve slišijo: — Ubijaj!
Čimveč jih boš ubil, temvečje bo
tvoje zasluženje!

Kateri evangelij je pravi? Komu
naj verujemo? Kaj je greh in
kaj je krepost?

Večina njih bo zadovoljnih, če
bodo imeli polne želodece. Nasititi
se jim bo najvišji cilj.
Visoki gospodje, v katerih ro-
kah sta smrt in življenje narode-
v, bodo pa neumorno delali. Ra-
čunali bodo in ukrepali, kdaj bi
bil najpripravnější čas, da se zno-
va napove vojno. In krvava igra
se bo zopet začela.

Dopisi.

Oglesby, Ill. — Danes so v tu-
kajšnjih kamnolomih Marquette
Portland Cement Mfg. Co. zastav-
kali vsi organizirani delavci. Med
njimi je več Slovencev. Rojaki, ne
hodite sem za delom! — Naročnik.
(Sporočite, kako se bo stavka iz-
tekla. Op. ured.)

Milwaukee, Wis. — Tukaj je
umrl rojak Jožef Turk, doma iz
Dol. Mokrega polja, fara St. Jer-
nej na Dolenjskem. Bil je tri leta
v Ameriki. Vseled težkega dela si
je nakopal jetiko; nad eno leto je
ležal v državnem sanatoriju, kjer
je tudi izdihnil v najlepši fantov-
ski dobi; star je bil namreč šele
21 let. Bil je splošno priljubljen
vseled svojega prijaznega in mirne-
ga značaja; temu priča, ker so ga
rojaki večkrat obiskali, dasi se
nahaja bolnica zelo daleč iz mesta.
Obiskal ga je tudi g. župnik iz
West Allisa in mu podelil sv. za-
kramente. Naj v miru počiva! —
Znamo je, da tukaj stavišamo.
Zmagi bi že davno imeli v žepu,
da ne bi bilo teh p..... skebov.
Žalibog, da so med njimi tudi Slo-
vencev in Hrvati. — John Turk.

Društvene vesti.

Kot se nam poroča, bo priredilo
tukajšnje "Samostojno društvo"
v nedeljo 31. decembra t. l. v pro-
slavo petletnice svojega obstanka
veselico z baje zelo zanimivim
vsepredom. Ostala tukajšnja dru-
štva tempotom prosijo, naj blago-
voljijo to upoštevati. O natančnem
vsepredu bomo svoječasno še po-
ročali.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Cleveland, O. F. — Članka ne
moremo priobčiti, ker ni pripra-
ven za sedanje razmere. — Iz iste-
ga vzroka nismo priobčili tudi va-
ših prejšnjih dveh člankov.

Zadnji gospod Kamenski.

Zgodovinska povest.

Spisal Peter Bohinjec.

(Nadaljevanje.)

Ko pa so minuli prvi prizori
srčnih čustev materinske in sinov-
ske ljubezni, reče župnik Kancij-
an:

"Dobre potrebe potrebuje-
te. Koga izvolite za to, gospod?"

Grajčak se nasmehne in odgo-
vori proso:

"Rotijico, kakor sem že davno
želel. Težava je s samo tujimi
ljudmi ukvarjati se, in kaj po-
čem sedaj brez Matijeja?"

"Torej jaz privolim, dokler ne
okrevate. Naj ostane Rotijica za
potrebe. Saj nekaj časa tako
nune ne morejo začeti rednega
pouka, dokler si svojega prebiva-
lišča ne uravnavajo."

"Ubožica, kako bo prebolela to
dvojno izgubo večrajšnega dne-
očeta in brata! To je hudo, oi!"

Vzdihne Katarina.

"Ne bojte se, milostiva! Dekle
ima veliko zaupanje v Boga. Pre-
našala bo zato junaško ta hudi u-
darec."

Pokličijo deklico. Prišla je sa-
ma. Neka mirnost se je zbirala
na njenem mladem obličju. Dasi
jo je pretresla huda novica do
dna njene rahlo čuteče duše,
vztrajala se je kmalu in zadušila
v sebi vse pojave obupanosti in
zaprčenosti. V nekaj urah je po-
stala iz brezskrbne deklice resna
ženska. Pod njenimi črnimi očmi
so se poznale srage bridkih
solz, dolge kite so ji opadlele po
hrbtu in robce okrog vratu je vi-

Kadar kupite Uneeda**Biscuit, ste zadovoljni,****ker veste, da ste prejeli****ono kaj ste zahtevali —****soda krakerji so vedno****sveži kot iz peči, krhki,****čisti, okusni in redilni.****Uneeda Biscuit so ved-****no enaki v kakovosti in****aromi to so soda kraker-****ji na katere se lahko za-****neseš. — Zato, ker so****Uneeda Biscuit izvan-****redni soda krakerji za-****viti na izvanreden na-****čin.****Pet centov povsod v za-****vitku, v katerem ne mo-****rejo postati vlažni.****NATIONAL
BISCUIT
COMPANY**

vendar še utegne odkod priti kdaj
njen brat Matije. Saj upanje je
vsako sladko.

VIII.

Stopi gori v svoje line

Do gospe Katarine.

Narodna.

Zor je, vzdrami se vzdigajte,

Brze konjce napajajte,

Jih sedajte, obrzajte...

Narodna.

Kamenskemu gospodu se je
zdravje boljalo počasi, toda sta-
novitno. Poženski zdravnik ga je
večkrat prišel obvezovat, tudi Cu-
celj je prišel s svojimi zdravili in
z rožami. Dasi ga je Jakob rad vi-
del in sta se dostikrat pogovar-
jala zelo zaupno, vendar Rotiji ta
mož ni bil povšeči, še manj pa go-
spej Katarini, ki je kmalu ozdra-
vela od svoje bolezni.

Jakob je ležal v postelji in je
utegnil dovolj udajati se svojim
sanjarijam, v katerih ga je znal
Martin Cuelj dobro potrjevati. A
ta je vedel, da ga ženski ne mara-
ta, zato je najrajši dohajal skri-
vaj. Marsikaj sta ugibala in ukre-
pala. Res čudno je bilo, da se je
dal mogočnej grajščak tako voditi
najbolj zaničevanemu človeku v
okolici. Toda rekli smo že, da je
bil Jakob udean praznovrstu in
astrologiji.

Čez dva meseca je bolnik priv-
krat zapustil sobo. Vedel je, da
razveseli svojo mater in zato je
šel s palico oprt v njeno sobo.

Gospe je sedela v naslonjaču
pri mali orehovi mizi in vbadala
drobne niti raznih barv v belo
platno.

"O, Jakob moj!" izpregovori
izmenadena gospe.

"Hvala Bogu, da se mmogel za-
pustiti sobi!" odgovori sin.

"Res hvala Bogu in Materi bo-
žji, kateri sem ti tolikrat priporo-
čala. Sedi! Vem, da si se utru-
dil."

"O, kako želim že zopet sesti na
konja in se malo razvedriti! Tako
sem ožoren. Sam ne vem, kaj mi
je."

"Ali te noga še boli?"

"To ne. Ali duša moja je tako
nepokojna. Kar obstanka nimam
in jezdi bi daleč, daleč, daleč,
dokler..."

"Ne govori mi tega, sin moj!
Vem, da si že po svoji naravi na-
gujen k ožornosti. Bodi srčen! Po-
glej Rotijico! Šibko dekletce je
in kako junaško prenaša vse bo-
lesti."

"Res, da me je skoro sram, da
sem tako mehak. Kaj si neki misli
Rotijica o meni?"

"Zakaj vendar poslušaj vedno
tega Cuelja! Veš, da ni prida člo-
vek in utegne te še začarati."

Jakob se je zamislil. Morda ga
je Martin res očaral. Še otočnejši
je bil.

"O, moj Friderik! Zakaj tebe
ni več?"

Oba sta molčala nekaj časa.

"Razvedri se, moj sin! Nikar
ne kliči spominov, ki jih ne moreš
oživiti! Ako te teži srce, ako imaš
kaj na vesti, saj veš, da ti gospod
Kancijan pride tako ljubeznivo
na pomoč. Ravno danes ga prič-
kujem, ker je že zadnjič rekel, da
pride zaradi Rotije. Boji se, da bi
deklica ne zastala v učenju in —"

"In da bi se ne izneverila samo-
stanu, kajne, moja mamica?"

nadaljeval je Jakob, nasmehniši
se. "A zakaj se nam tako umika
zadnje čase?"

"Slutim pač, da radi Cueljevih
obiskov. Tudi velečastni ne vidi
rad, da toliko z njim občuješ."

Jakob pomolči. Čez nekaj časa
vstane, poslovi se in molče odide.

Gospej Katarini pa so zablete-
le solze v oči in težko vzdihne:

"O, moj Bog, kako se mi smili!
Kaj neki ima na sreč?"

Župnik Kancijan je res prišel
še tisto popoldne v grad in čez
dva dni je Rotija zapustila Ka-
men ter se vrnila doli v samostan
k belim nunam. Pri slovesu pa je
zašepetal gospej Katarini skriv-
nostno:

"Vaš sin je bolan na duhu. Ne
dovoljite Cuelju, da išče njegove
druže. Skrbite mu za razvedrilo
in obiskujte sosedo."

Šeasoma se je pozabil spomin
na Turke in ljudje so zopet živeli
zadovoljno po svojih hišah. Samo-
stan so zopet pozidali močno in
trdno in mu poskrbeli drugega o-
skrbnika v Hribu; grajščak Jakob
je dobil drugo opredo in zopet
je hodil na lov, sukal se okrog
družine na polju in obiskaval tudi
sosedne viteze. Pozabil je polago-
ma na minulo, gospodarstvo mu
je šlo srečno izpod rok in sedaj
je pravi resno mislil, da si poišče
družico za življenje.

A zgodilo se je drugače.

**Strah pred
operacijo**

je marsikoga že napotil od naših zaslovljenih zdravil, da jih je poskusil pre-
deto je set na operacijo. In kakor čudežno se je zgodilo, da si je z našimi zdra-
vili prihranil nevarno operacijo, bolečine in velike stroške. Imamo zahvalna
pisma, ki pričajo o tem jasno kot beli dan, notarsko zapisežena. Ker smo
prepričani o čudežni zdravilni moči naših zdravil, jih našim rojakom iskro-
vo priporočamo. Posebno vsem tistim, ki trpe na kroničnih boleznih. Podli
revmatizmu, splošnih boleznih, oslabelosti, žledčnih, mehurnih ali ledičnih
boleznih itd.

Naslovite vsa pisma na:

J. F. DOLENC,

P. O. Box 819,

Milwaukee, Wis.

dim psom, ki je vlek z zobmi ko-
nce plašca svojega gospodarja.
Kar začne pes človeške stopinje.
Hitro pobegne in začne lajati pro-
ti tujemu človeku, ki je stopil na
vrt, ves spehan in poten. Grajščak
takoj spozna, da ne bo nič dobre-
ga. Prišlee je stopil pred grajšča-
ka in govoril:

"Blagorodni gospod! Jaz sem
sel, poslan iz Senčurja, in vam na-
znam, da se je sinoči podila ve-
lika turška jata nanaglomla čez
polje proti Kokri. Tisti, ki so jo
zasledovali, so povedali, da se
Turki nič ne ustavljajo in da hite
kar najbrže skozi kokersko dolino
na Koroško. Sodili so jih na tri-
deset tisoč. Četudi jih morda ni
toliko, a mnogo jih je gotovo."

Jakob je poslušal nestrpnost to
poročilo.

"Pojd, da se okrepčam v kuh-
nji!"

In odšla sta v grad, kjer se je
hipno raznesla govorica o Turkih.
Jakob hitro pošlje hlapec na
okrog, da se zbere nekaj mož in
mladeničev; čuvaju pa ukaže na
gruča za gradom zakuriti velik o-
gnoj v znamenje, da je Turci
blizu.

Predno je grajski zvon zapel
Zdravo Marijo, bilo je že polno
dvorišče hrabrih hlapcev v bojni
opravi. Pridružilo pa se jim je še
več mož in mladeničev, oborože-
nih po svoje z debelimi gorjaci in
velikimi sekirami.

Bridko je bilo slovo, a kratko.
Gospod Jakob je povedal, da ni
nevarnosti, ker so se Turki to pot
obrili na Koroško. Vendar pa je
treba poskrbeti, da zgrade kok-
ersko dolino, ako bi vendarle Turki
utegnili vrniti se po tej poti. Ob
tej priliki pa jih lahko zajezijo in
težko bi jim kateri sovražnik ušel.

Gospe Katarina je branila Ja-
koba, češ, da ni sila: Kaj bi se tru-
dil za Koroško? Tudi hlapec Ur-
ban, ki se je vojskoval še pod Fri-
derikom in bil izkušen vojnič, od-
svetoval je gospodu iti v boj. Vr-
hu tega se sosedni gospodje niso
nič glasili, da bi skupno udarili za
Turkom. Veseli so bili, da jim je
za sedaj prizanesel.

Toda Jakob se ni dal pregovo-
riti. Vzburila se je v njem želja
po vojni. Kar gnala ga je neka
notranja moč, da naj gre. Ni pre-
misli, samo vojskovati se je ho-
tel, kakor bi hotel zatreti s tem
vse naspotne misli. Toda za do-
brega vojskovodjo je bilo že tisti-
krat potrebno, da je znal bolj mi-
sliti kakor sekati. Že si je slikal
v duhu, kako pride domov kot
zmagovit vitez, obdan s turškim
plenom. Njegova sanjarska glava
je čepela tisti dan ponosno pod
bliščajočo čelado, in pijače so dobili
njegovi bojovníki, da je vsak ka-
zal srečnost, kakoršne je treba v
bitvi.

Naposled so si z rokami namig-
nili in odhiteli z dvorišča. Jakob
je še enkrat pritisnil svoje ustnice
na materino čelo, objel z desni-
co njen vrat, z levico svojega
belca in hajdi v boj za dom!

Jakob je hotel celo Turčine pre-
hiteti. Zato je udaril čez gore.
Po gorah se jim je pridružilo še
nekaj junakov, in ko pridejo ob
zori do Železne Kaplje, bili so
Turki šele v dnu Jezerskega vrha.
Jakob hitro pokliče nekega kmeta
po ovinku v Velikovec povedat,
da se Turki bližajo. V tem mestu
je bil ravno velik semenj tisti dan
in mnogo ljudstva je bilo ondi
zbranega. Zato so se hitro pripra-
vili za obrambo in zaprli mestno
zidovje in vrata. Turki res niso
mogli kaj opraviti pri močnem zi-
dovju in odšli so naprej proti Ce-
lovecu. Toda Jakob je tudi tja že
naznanil, da so se Celovčani hitro
oborožili in zagradili. Zato so Tur-
ki tudi odtod odšli naprej. Iz Ce-
loveca pa so poslali nekaj sto mož
za njimi. Med temi je bil Jakob
s svojimi junaki.

Ko so Turki zagledali za seboj

Kamenski gospod Jakob pa se
prebudi drugi dan v turškem šo-
torn. Odgnali so ga v suž

Kratka zgodovina na še nove domovine.

SPLOŠNA NEZADOVOLJNOST.

Ko je Anglija pridobila Kanado in Mississippi dolino, je bilo neobhodno potrebno, da nekaj vkrene za obrambo in vlado teh novih dežel, da ji bodo nesle temveč dobička in da bo ta dobiček trajen. To je pričela s tem, da je ustanovila tri nove province.

V Kanadi je označila province Quebec z mejo, ki meji danes na severu držav N. Y., Vt., N. H. in Me.

Na jugu je pa iz ozemlja, ki ga je dobila od Španske, naredila dve provinci: Zahodno in Vzhodno Florido. Zahodno Florido je mejila na severu vsopredna črta, potegnjena skozi reki Yazoo in Mississippi. — Severna meja Vzhodne Floride je bila pa ista kot je danes. Ozemlje med rekama Altamaha in St. Marys je pa priklopila Georgiji.

Ravno takrat, ko je Anglija došla do meje tem provincam, je potegnila črto preko vseh izvirov rek, ki se iztekajo v Atlantik, in kolonistom prepovedala naseljevanje se preko te črte. Vse ozemlje zahodno od te črte je bilo indijansko.

Ko so bile enkrat vse te meje določene in imenovani kraljevski guvernirji, je bilo treba omisliti obrambo, kajti Angličji niso niti najmanj dvomili, da mislijo Francozi in Španci na napad. Sklenili so si omisliti 10.000 mož redne vojske in jo razpostaviti po celi deželi. Stroški te armade so prišli večinoma na rame kolonistov, deloma pa tudi na angleško vlado. Kolonistom so to breme naprti na tri načine:

1. S tem, da so bili v trgovskem oziru popolnoma odvisni od Angličji.

2. S tem, da so dali davek na sladkor in sirup, ki so ga kolonisti dobili iz španske Indije.

3. S tem, da se upeljali na različne stvari koleke, ali z drugo besedo, davek.

Kdor se je tem določbam zoperstavil, s tem, da je hotel sladkor ali sirup utihotapiti, je bil kratkoročno obsojen na smrt. To obsodbo so izvršili brez porote.

Koleki oziroma davki niso bili takrat šele prvotno upeljani. Leta 1733 je parlament zelo visoko obdavič sirup in sladkor, ki so ga uvažali iz drugih krajev kot iz angleške Zahodne Indije. S tem so bili kolonisti primorani to blago kupovati le v angleški Indiji. Ko je ta postava enkrat prišla ob moč, so kolonisti leta 1763 prosili, da se jo ne obnovi. Parlament je v to sicer privolil, toda se je odskodoval s tem, da so morali od takrat naprej vse blago kolekirati, kar je bilo skoro isto kot davek.

Hišnih, dohodninskih ali osebnih davkov takrat ni bilo. Angleška vlada je dobila notri dovolj z davki na import in pa s pomočjo postav, ki jih je upeljala v kolonijah.

Vsed teh kolekov in davkov na importirano blago, so bili kolonisti zelo vznemirjeni in so leta 1765 poslali v London svoje zastopnike, da so protestirali, toda niso imeli nikakega uspeha.

Angličji so pričeli nakladati vedno večje davke in delali nato, da se kolonije niso mogle razvijati v lastnih interesih.

Naselbine, zlasti Virginia, so pričele protestirati, toda niso imele niti najmanjšega uspeha, kajti angleški parlament v tistih časih ni obstajal iz zastopnikov ljudstva, temveč so bili notri le lordi in duhovščina, katerim pa ni bilo ne sreč drugega kot lastni dobički in tlačenje ljudstva.

Kolonisti so večkrat naredili resne izjave, toda niso niti opravili proti angleški sili.

Medčasno so pa trgovci po celi deželi izdajali pisne pozive, da naj ljudje ne kupujejo blaga od angleških trgovcev, ampak naj jih odločno bojkotirajo. Kolonisti so to tudi storili.

Vsed tega je angleški parlament dal na blago, ki so ga importirali iz tujih dežel, še večje, neprene-sljive tarife davke. Kolonisti so se pričeli zopet zoperstavljati. — Ljudski zastopniki v Massachusettsu so poslali na vse druge kolonije pozive, da se združijo in branijo svoje pravice. Pennsylvania je poslala na svojo roko oster protest kralju in parlamentu. Zopet so se vsi zakleli, da ne bodo več kupovali od angleških trgovcev.

Poziv massachusettskih ljudskih zastopnikov je angleškega kralja precej vstražil in je svojim guvernerjem ukazal, da vsako združitev preprečijo. Toda ta ukaz je prišel že prepozno. Angličji so si na drug način vse te skupne sile naselbin so razdelili na dve in da so vsa nadaljina,

zborovanja in sestanke kolonistiških zastopnikov prepovedali.

Angleži so se pričeli bati radi tega postopanja, nemirov; in so sklenili postaviti v vsa mesta večje oddelke.

Cete so pričele prihajati: in v New Yorku so izjavili, da čet ne bodo preskrbovali s potrebščinami. New Yorku so sledile tudi druge kolonije: Mass., N. C., in S. C. Največji odpor so pokazali napram četam v Bostonu. Vojake so obsipali z najgršimi imeni in jih tudi dejansko napadli, vsled česar so bili vojaki primorani streljati; pet kolonistov je bilo ubitih, več pa ranjenih.

Ta krvav dogodek so kolonisti imenovali "bostonsko masakriranje" ali "angleško grozodejstvo v Bostonu". Ko so o tem zvedele druge kolonije, so vse enoglasno zahtevale, da vlada čete takoj odpokliče. Vladi ni drugega kazalo in je vse vojaštvo iz kolonij potegnila na neki otok v bližini kontinenta.

Ta nepremišljeni korak angleške vlade je največ pripomogel do revolucije, ki je prišla kmalu nato. Nekdo so prišli v bostonsko pristanišče angleške ladje s čajem. Ker so pa kolonisti sklenili vse angleške trgovce bojkotirati, so zahtevali, da ladje takoj zapustijo luko in odplujejo nazaj v Anglijo. Ponoči so pa vdrli na ladje razjarjeni Bostončani in streljali ves čaj v morje.

Ko je parlament čul o tem brezobzirnem obnašanju kolonistov v Mass., je sklenil dati pet določb, katere so bile take, da so jih kolonisti imenovali "neprenesljive". Te določbe so bile:

1. Pristanišče v Bostonu mora biti zaprto; niti ven niti notri ne sme nobena ladja. Za novo pristanišče so določili Marblehead.

2. Vsakega zločinca se mora poslati v Anglijo, kjer se ga bo obsodilo.

3. Nastavili so vojaškega guvernerja in ljudstvu je bilo prepovedano imeti javne seje. Sestali so se samo takrat lahko, kadar so volili mestne uradnike; toda tudi takrat so morali vprašati guvernerja za dovoljenje.

4. Vojaštvo so morali vzdrževati sami.

5. Province Quebec so razširili tako, da so ji priključili ozemlje med jezeri, rekama Ohio in Mississippi ter Pennsylvanijo. Preje je to ozemlje pripadalo provincam Mass., Conn. in Va.

Ko so kolonistiški zastopniki v Virginiji slišali o teh massachusettskih odredbah, so sestavili tozadevni protest, vsled česar je kraljev guverner zborovanje takoj razpustil. Toda zastopniki so izvolili odbor, ki je imel nalogo dopisovati z zastopniki drugih kolonij in jih pozivati, da se skliče skupen kongres. Vse kolonije so to odobrile in New York in Massachusetts sta predlagala, da se določi v kraj kongresa. Virginiji odbor je predlagal, da bi se vršilo 1. septembra 1774 v Philadelphiji, kar so druge naselbine tudi sprejele.

Pričetkom septembra se je sedalo v Philadelphiji petinpetdeset delegatov, zastopajočih vse kolonije, razven Georgije, in zborovanje do 26. oktobra. Sklenili so izdati:

1. Poziv kolonistom.
2. Poziv Kanadčanom.
3. Poziv angleški vladi.
4. Poziv kralju.
5. Proglasitev pravice.
6. "Proglasitev pravice" so delegatje izjavili, da so opravičeni do dedečih pravice:

1. Do življenja, svobode in posesti.

2. Sami sebe obdavičiti, kolikor je potrebno.

3. Do prejšnje kolonistijske vlade. Te pravice so jim je prikrajševalo s tem:

1. Da so obdavičili kolonije brez njihovega dovoljenja.
2. Ker so razpustili zborovanja ljudskih zastopnikov.
3. Ker so nastavljali vojaštvo v njihih časih.
4. Ker so obsodili možne brez porotnikov.
5. Ker so upeljali "pet neprenesljivih določb".

Predno so se delegatje razšli, so sklenili 10. maja 1775 se zopet sestati, da bodo videli kak uspeh bodo imeli.

Takrat se je formalno pričel v angleških kolonijah boj za neodvisnost. Kolonisti so bili do tega boja primorani, ker postopanje Angličji je bilo, kot smo videli, v resnici neprenesljivo.

(Dolje prihodnjiš).

AMERIŠKE ČETE STRAŽIJO MEDNARODNI MOST V EL PASO.

Vojna in gospodarstvo.

— Kako je v Turčiji? Kar so dobili živili, dobili so jih preko Bolgarije in tudi druge potrebščine dobivajo preko omenjene dežele le v majhnih množinah, ker vojaški transporti omejujejo tozadevni prevoz. Meseca januarja so dobili 635 vagonov moke, 36 sladkorja, 43 fižola, 15 petroleja, 17. vag. papirja, 3 kisa in 35 drugega blaga.

Trgovci željno pričakujejo bolj šega železniškega prometa, kajti le na ta način bi mogli izvažati za izvoz dovoljene predmete in potem tudi dobiti iz zunanjih držav blago za dom.

Iz Adane poročajo, da je koncem lanskega leta vladala tamkaj precejšnja suša. Polja so 40 odstotkov manj obdelali kot lansko leto. V mnogih krajih razsaja živinska kuga in ker živine sploh izvažati ne morejo, ji je cena padla za 40 odstotkov. Letina za olje pa je bila za 30—50 odstotkov boljša kot v pretečenem letu. Sočiva in krompirja so pa pridelali približno kot prej.

Nizozemska vlada je odredila, da se smejo slanki izvažati le s posebnim dovoljenjem ribiških organizacij. Ekspedicijska je izročena eksportirjem, ki jih je vlada v to določila.

— Švica je vsak izvoz (tudi v poštnih paketih po 1 kg) kave prepovedala. Kdor jo hoče poslati mora tudi za najmanjšo množino dobiti izvozno dovoljenje.

Monopolizirala je tudi vse uvoz surovega in rafiniranega sladkorja. Nakup in uvoz ter razdeljevanje sladkorja oskrbuje višji vojni komisariat. Raditega so morali vsi trgovci istemu naznati, kje in kolike množine sladkorja imajo zunaj se nakupljene, in tudi domače sladkorne zaloge je vlada popisala in zaplenila ter določila za sladkor maksimalne cene.

— Iz Rusije se poroča, da vlada tudi tam veliko pomanjkanje moke in mesa. Državni post ob sredah in petkih so zapovedali vsi armadi. Za moko pa so vpečljali karte (izkaznice). Na mesec je dobil posameznik 30 funtov. — Posamezna oddaja se na njej zabijkuje — so torej karte brez odrezkov.

— Ko na Ogrskem v svrhu rekviriranja zaloge preiskavali, so našli skrite velike množine žita in krnil, tako, da upa vlada več mesecev s tem prikritim blagom zalagati konsumente.

— V Budimpešti namerava mestna uprava prevzeti vse železnice. Sicer pa ima v rokah že itak večino delnice. Temelj prevzemnega obračuna bode povprečna dividenda zadnjih 7 let. Dve najslabši so izločili!

— V Duesseldorfu so se zbrali pred kratkim zastopniki nemških cementnih tovarn. Namenili so se, da si ustanove splošno enotno zvezo za celo Nemčijo, pa so nastale velike težkoče in niso se mogli zediniti.

— V francoski zbornici je nek poslanec vladi očital, da zamezmarja poljedelsko vprašanje. Poljedelstvo v Franciji zadnji čas propada. Dasi je dežela silno rodovitna, vendar ni zmožna dati toliko pridelkov, da bi preživela narod, ki po številu pada. Uvoziti so morali žita l. 1915. do 56 milijonov kvintalov. Koliko škoda ima pri tem narodno gospodarstvo, se vidi iz tega, da se je moralo manj plačati v zlatu nad

pol tri milj. frankov. Voznina iz Amerike pa se je podražila od 2,25 fr. na 13,75 fr. Kurzna razlika pa je znaša 6 fr. pri kvintalu. Radi tega bo treba, da vlada večjo skrb posveti za napredek kmetijstva.

— Francoska drž. banka izkazuje koncem marca zalogo zlata v vrednosti 5 milijard frankov, srebra pa nad 326 milijonov.

— V Londonu izkazuje kurz angleškega vojnega posojila 96, francoskega pa le 85. Olja pa v tem svetovnem mestu od dne do dne vedno bolj primanjkuje.

— Odkar so kupijski sklepi za premost z Francosko sklenjeni, ne pusti Anglija nobenega premoaga več izvažati.

— Na Dunaju vpeljejo za vojaštvo posebne krušne karte, ki jih bo izdajalo vojaško poveljstvo po želez. postajah. Glasilo se bodo na 70 gramov dnevno. — Ječmenovi moki so nastavili nadrobno ceno 48 vin. za kilogram. Zadnji čas tudi Dunajčanom primanjkuje govedine, ki se je podražila 30—40 vin. pri kg. Dasi sta špeh in mast z aprilom cenejša postala, je pa svinjsko meso dražje od 50—60 ein. kg.

— V Avstriji je v brzojavnem prometu dovojo entduail gr z prometu dovoljena tudi bolgarsčina.

— Danska je prepovedala izvažati živo in zaklano perutnino ter meso severnih jelenov.

— V Avstriji je v brzojavnem prometu dovojo entduail gr z prometu dovoljena tudi bolgarsčina.

— Danska je prepovedala izvažati živo in zaklano perutnino ter meso severnih jelenov.

— V Avstriji je v brzojavnem prometu dovojo entduail gr z prometu dovoljena tudi bolgarsčina.

— Danska je prepovedala izvažati živo in zaklano perutnino ter meso severnih jelenov.

— V Avstriji je v brzojavnem prometu dovojo entduail gr z prometu dovoljena tudi bolgarsčina.

— Danska je prepovedala izvažati živo in zaklano perutnino ter meso severnih jelenov.

— V Avstriji je v brzojavnem prometu dovojo entduail gr z prometu dovoljena tudi bolgarsčina.

— Danska je prepovedala izvažati živo in zaklano perutnino ter meso severnih jelenov.

— V Avstriji je v brzojavnem prometu dovojo entduail gr z prometu dovoljena tudi bolgarsčina.

— Danska je prepovedala izvažati živo in zaklano perutnino ter meso severnih jelenov.

— V Avstriji je v brzojavnem prometu dovojo entduail gr z prometu dovoljena tudi bolgarsčina.

— Danska je prepovedala izvažati živo in zaklano perutnino ter meso severnih jelenov.

— V Avstriji je v brzojavnem prometu dovojo entduail gr z prometu dovoljena tudi bolgarsčina.

— Danska je prepovedala izvažati živo in zaklano perutnino ter meso severnih jelenov.

— V Avstriji je v brzojavnem prometu dovojo entduail gr z prometu dovoljena tudi bolgarsčina.

— Danska je prepovedala izvažati živo in zaklano perutnino ter meso severnih jelenov.

— V Avstriji je v brzojavnem prometu dovojo entduail gr z prometu dovoljena tudi bolgarsčina.

— Danska je prepovedala izvažati živo in zaklano perutnino ter meso severnih jelenov.

— V Avstriji je v brzojavnem prometu dovojo entduail gr z prometu dovoljena tudi bolgarsčina.

— Danska je prepovedala izvažati živo in zaklano perutnino ter meso severnih jelenov.

— V Avstriji je v brzojavnem prometu dovojo entduail gr z prometu dovoljena tudi bolgarsčina.

— Danska je prepovedala izvažati živo in zaklano perutnino ter meso severnih jelenov.

Snež v Nebraski.

Ellsworth, Nebr., 16. maja. — V severo-zahodnem delu Nebraske je zapal visok snež. Istotako so dobili tudi snež v nekaterih delih Wyominga in So. Caroline.

Linčanje.

Waco, Tex., 16. maja. — Včeraj je neka razdražena druhal vzela iz ječe črta J. Washingtona, ki je umoril Mrs. Lucy Fryar, in ga na javnem trgu v pričo skoro 10.000 ljudi linčala.

To se je zgodilo, ko je bil v sodni dvorani spoznan krivim. Linčarji so potem telo obesili na nek telegrafski krog, kjer je viselo par ur.

Za rusko trgovino.

R. Martens, podpredsednik in glavni ravnatelj P. Martens Co., neke večje ameriške tvrdke, se je včeraj odpeljal na parniku "California" v Petrograd, da bo preučeval ruske gospodarske in trgovske razmere. V kratkem bo šlo za njim več drugih ameriških podjetnikov, ki bodo prepotovali Rusijo in tako razvideli kaj so ruske potrebe.

Zrakoplovna tekma.

Dne 2. septembra t. l. se bo vršila prva prekokontinentska zrakoplovna tekma, katere se bodo udeležili malone vsi ameriški zrakoplovci. Za onega, ki bo najboljšje poletel, je razpisana nagrada \$20.000. Leteli bodo iz Philadelphije v San Francisco.

Naročilo za 3.000.000 pušk.

Angleška vlada je pri Westinghouse Electric and Manufacturing Co. naročila 3.000.000 pušk, katere mora družba dostaviti v treh letih, pričeni s prihodnjim letom. Ta družba ima tudi naročilo za 1.800.000 pušk za rusko armado. Vsaka puška bo stala okoli \$27, ali skupno \$81.000.000, ko bodo vse puške dostavljene.

Pomoč Armencem.

Ameriški odbor za pomoč Armencem je na zadnji seji, pod predsedstvom bivšega poslanika za Turčijo, Mr. Morgenthaua, sklenil dati za izboljšanje razmer v Armeniji \$25.000.

"Lady Nicotine".

Mrs. C. Washington Lopp, ki je med francoskimi, belgijskimi in angleškimi vojniki znana kot "Lady Nicotine", je preskrbelatrem vojakom nad 12.000.000 cigaret, 250.000 funtov tobaka in 50.000 pip.

"Hrane, hrane!"

Bern, Švica, 16. maja. — Zadnji teden je bilo na berlinskih ulicah zopet več izgrediv, da so morali vojaki vmes poseči. — Ženske in socialisti so upili: "Hrane, hrane!" — Mi potrebujemo kruha ne pa Verduna!

IŠČE SE PEVOVODJO.

Kateroga veseli in je zmožen, naj se oglasi glede pojavnosti na slovo:

Tony Zalar, South View, Pa. Box 55.

Rad bi izvedel za naslov svojega bratrance MARKA ŽAGAR. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglasi.

Michael Žagar, 1393 E. 53. St., Cleveland, O. (18-20-5)

ROJAKI NAROČASTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pensilvaniji.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: JOSEF PETERNEL, Box 98, Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 535, Rock Springs, Wya.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Poslaniki: JOSIF ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VEHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVKO, 800 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAO PODVARNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

POBLOTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAR, Box 72, East Mineral, Kans.
I. poblotnik: MARTIN STEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. poblotnik: MIHAIL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., E. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČVAR, E. F. D. No 2, Box 114, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DNMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: FAVEL OBREŽAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopolni naj se pošlje I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 197, Forest City, Pa.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA."

Reški častni meščani.

Mestno zastopstvo na Reki je imenovalo za častne meščane nadvojvodo Jožefa, generala Boro-viča in admirala Hansa.

NAZNANILO.

Rojakom naznanjam, da več ne zastopam C. C. I. & Co., pač pa imam lastno delo, in sicer: belenje (Hemlock bark), plačam \$3,00 za klastro (cord). Po belenju se bo izdeloval "cedar", torej stalno delo poleti in pozimi. Pridite ali pa pišite na naslov:

John Knaus,
Charcoal Iron Co. of America,
Camp 7, Newberry, Mich.
(18-56x24)

TAKOJ NAJ SE MUPOŠLJE.

Naš rojak Ljudevit Malnar
noče biti niti en dan
brez njega.

Poleg vseh dobrot našega

zdravila, Bolgarskega Krvnega Čaja, priča se ta fakt, da ga imajo radi vsi oni, ki so ga enkrat pričeli uživati in ga zastalno držijo v svoji hiši", pravi H. H. von Schliek, tovarnar Bolgarskega Krvnega Čaja, ki danzadnem dobiva na kupe zahvalnih pisem od onih, ki jim je Bolgarski Krvni Čaj vrnil zopet zdravje in komur je naš rojak Ljudevit Malnar pisal sledeče:

"Vaš Bolgarski Krvni Čaj se pri meni izkazal jako uspešnim, zato vas prosim, pošljite mi še dve škatli, ker nočem biti brez njega."

Eno veliko škatljo Bolgarskega Krvnega Čaja, ki traja za pet mesecev pošljemo za en dolar kamorkoli:

Marvel Products Company

9 Marvel Bldg.

Pittsburgh, Pa.

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblašeni pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jenny Lind, Ark. in okolica: Mihail Citar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.
Denver, Colo.: Frank Skrabec.
Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.
Pueblo, Colo.: Peter Cullig, J. M. Rojtz, Frank Janesch in John Gera.
Salida, Colo. in okolica: Louis Castello (The Bank Saloon).

Walsenburg, Colo.: Ant. Sattich.
Clinton, Ind.: Lambert Bolskar.
Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.
Woodward, Ia. in okolica: Lukas Podgrecar.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.
Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.
Duques, Ill.: Dan. Badovinac.
Joliet, Ill.: Frank Laurich, John Zetel in Frank Bambič.
La Salle, Ill.: Mat. Komp.
Oskato, Ill.: Mat. Hribaric.
Washington, Ill. in okolica: Fr. Petkovski in Math. Ogrič.
St. Charles, Ill.: Frank Černa.
Springfield, Ill.: Matija Burberč.

Cherokee, Kans.: Frank Režanik.
Columbus, Kans.: Joe Knapfel.
Franklin, Kans.: Frank Leskovec.
Frontenac, Kans. in okolica: Frank Kerne in Rok Fim.
Kansas City, Kans.: Peter Schneller.
Mineral, Kans.: John Stalc.
Mulberry, Kans. in okolica: Martin Kos.

Ringe, Kans.: Mike Pencill.
Kitzmiller, Md. in okolica: Frank Volapiovec.

Calumet, Mich. in okolica: Pavel Shalts in M. F. Kobe.
Manistique, Mich. in okolica: Frank Kotzian.

So. Range, Mich. in okolica: M. U. Likovich.
Chisholm, Minn.: K. Zgone in Jakob Petrich.

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 607 Cherry Way or Box 67, Brad doek, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421 — 7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Route 2, Burley, Idaho.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. POBENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, št. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, št. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, št. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode odzvalo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Ciganček.

Spisal Ksaver Meško.

(Nadaljevanje).

Strie Jakob je ležal bolan. — Domači so ga tolažili, da kmalu preide bolezen.

— Saj ni kaj; malo ste se pre- hladi. Kaj pa hoče to...

Prihajali so sosedje in so ga tolažili, da kmalu okreva in jim zagode spet nove pesmi.

— Vesele nam zaigraš, da se zasucemo. Še ti zaplešeš kdaj, Ja- kob — zagodi ti Leksej!

A stari muzik je vedel, da ne vstane več...

— A nič za to, živel sem dolgo dovolj, — smehljaj se je pri tem, kakor bi se bil domislil nekaj le- pega. — Nekdaj sem menil, da umrem težko, ker ne bo nikogar, ki bi mu zapustil svojo umetnost. A zdaj — le poslušnite Lekseja, prekaša me...

In starec se je smehljaj, da se je zdel njegov suhi, vrtni obraz za hip nežen in lep. A navzlic te- mu smehu, polnemu vdanosti in polnemu odgovoru, se je storilo včasih staremu muziku težko po- dvojem: po glasbi in po Lekseju. Ta je ljubil najbolj, o teli je ve- del, da sta mu vdana in zvesta.

Leksej je prihajal k učitelju vsak dan. Domači Lesjakovi so šli vsi na polje — bilo je v jun- ju in dela čez glavo — in doma sta ostajala le bolnik in fant.

Včasih sta molčala dolgo: sta- reu je bilo govorjenje naporno in ga je utrujalo. Leksej ni vedel, kaj naj govori.

Pred hišo so cvetele akacije; mehki vonj cvetja se je zibal pri odprtih oknih v sobo, kakor bi prihajal k bolniku v vas, kakor bi pošiljala drevesa v zdravje — dragemu znanecu. V vasi je bilo tiho, vse je bilo na polju. Tiho je bilo tudi v izbi, da se je slišalo različno brenčanje muh, ki so poletavale ob oknih.

Hipoma pa je zavzdihnilo, ti- ho je zatrepetalo po sobi, komaj slišno, slišno le tenkemu sluhu muzikov.

Pa sta se zdržnila, zmotilo ju je v tajnih mislih. Privzdigla sta glave, ozrla sta se na steno med okni. Gosli so visile na njej, in nekaj nevidnega se je doteknilo strun, da so zavzdihnilo s pridru- ženim, drhtečim vzdihom — ka- kor bi zavzdihnilo v snu, se je — slišalo.

— Znajo, da jih ne igram ni- koli več!

Stari muzik je vzdihnil bole- stno, in v očeh mu je zalesketalo moko. — Vzemi jih dol, Leksej, in daj mi jih sem na posteljo.

Leksej je je vzela s stene in jih podal stricu. Ta je pogledal mi- mogrede fantu v oči: videl je, da mu trepeti vlažno v njih.

— Tudi malemu je težko...

V sren se mu je storilo mahko in otožno.

Dvignil se je nekoliko pokon- en in je prijel gosli z drhtečo ro- ko. Trepetajoči prsti so mu pre- birali strune kakor v sanjah, ne- žno se jih je dotikal in ljubeče, kakor bi jih božal. Mehki glasovi so se odtrgovali od njih, krat- ki in boječi; kakor poltihi vzdih- hi so se zibali nad posteljo moj- strovo.

— Lok, Leksej!

— Roka mu je trepetala, ko ga je prijel, od slabosti in razburjeno- sti mu je trepetala. Poskusil je: počasi in nalahko je potegnil lok po strunah, da se je oglašilo, ka- kor bi završalo poltiho zunaj v vrhovih akacij. Potegnil je dru- gič, tretjič, mehko, božajoče... potegnil je hitreje... hitreje... lok je švigal čez strune kakor plaha misel, a dotikal se jih je vedno le mehko in nežno — ču- dovita pesem je zaplala po izbi.

Leksej je povesil glavo, poslu- šal in strmel.

Dostikrat je slišal gosli starega učitelja, a tako se ni godel niko- lik, tako mehko in tako nežno, ki bi se dotikalo sreka kakor daljni sen, čudežen in neumljiv, in tako otožno, da bi polnilo vso dušo z ono globoko in nejasno žalostjo, ki plaka sama zase v globočini duše, in ne privre nikoli na dan, in ne vidi nihče, in nihče ne ve nič o njej, in je še ne sluti ne nihče.

Poslušal je in je povesil glavo globoko na prsi: le včasih jo je livgnil za hip in se je ozri zav- set v steno — glej, oči mu sova- jo, upadla lica so mu vsa zarde- la, in vse potno mu je čelo...

Hipoma je prenehalo s krat- kim, ostrim glasom.

— Ne morem več, Leksej. De- ni jih v stran.

In onemogel se je zgrudil na posteljo.

Strie je hujšal od dne do dne, la se že ni mogel več sam dvig- niti v postelji. Nekega popoldne- se je zagledal v steno, v gosli, in jih je motril dolgo in zanišlje- no.

— Zagodi, Leksej!

Leksej je vzel gosli in zaigral. Godel je nežno in mehko, kakor je slišal gosti strica zadnje dni. Čutil je, da bi glasne in burne melodije vznemirjale bolnika. — Godel je dolgo, ob tihih glasovih se je zatopil kar nehot v misel, da stari učitelj umre morda k- malu in da ga pusti samega. O- tožno se mu je storilo in žalostno ob ti misli, zato so zveneli zvoki, ki jih je izvajal strunam, tako mehko in tiho plakajoče...

Godel je dolgo. Čakal je, da mu strie poreče, naj neha. A strie je ležal mirno v postelji in ni re- kel ničesar, da se je zazdelo ma- lemu muziku navsezadnje že ču- dno. Pogledal ga je z vprašajo- čim pogledom, a strie se ni ganil in ni rekel ničesar. Suhe roke je držal sklenjene na prsih, oči je vpiral nemo v strop.

— Strie, ali je dovolj?

Tiho po vsi sobi. Le zvoki go-

sli so še trepetali nad posteljo in so plakali tiho, tiše, vedno tiše. Izpred hiše pa se je zibal v sobo prijetni vonj akacij.

— Strie!

Spet tiho.

— Ali me nimate nič radi, da ne odgovorite?

Doteknil se je arok stricovih, bile so hladne. Pogledal mu je v oči: čudno so zrle vanj, da mu je postalo tesno in grozno.

— Ali mrtvi? — je kriknil ves prestrašen in je zahtel na glas in je hitel iz sobe, da pokliče lju- di...

Tisti večer je godel Leksej do- ma — gosli mu je sporočil stari muzik že pri življenju, in po nje- govih smrti so mu jih izročili Les- jakovi takoj.

Sedel je za hišo ob robu gozdo- vem in je igral dolgo v noč. Ču- dovite melodije so zvenele v no- čno tišino in so plakale nad vasjo. Včasini so poslušali, in pri srehi jim je postajalo nežno in mehko, in oči so se jim orosile, da niso vedeli sami kdaj.

— Tako se ni godel Leksej ni- koli. Kako je ljubil rajnega!

Globoko v sree je bilo zapisa- no Lekseju vse, kar mu je storil dobrega strie Jakob. Živel mu je dalje globoko v sren, in ni ču- da, če se je izlivala dolgo časa v vse njegove melodije srčna bol po rajnem učniku, da je plaka- lo dolgo časa po umrlem dobrot- niku v vseh njegovih pesmih.

A polagoma se je umirjal in je pozabljaj. Novi vtiski so mu šli mimo duše in so mu zvalili misli na nove poti.

Dopolnil je trinajsto leto. Bil ni velik, a zdrav in lep. Tedaj je zaprosil sosed Zabukovec Mino, naj mu ga da, da mu pase ovece. Doma nima posebnega dela, oni kozice, ki sta ji imela, oskrbi Mi- na sama, ali pa jih žene fant z ovčami v gore. Mina je privolila in Leksej je postal pastir pri Za- bukoven.

Na paši je bil večinoma ves dan sam. A to ga ni dolgočasilo; vzel je gosli s seboj in je imel denšči- ne dovolj.

Posedel je visoko gori nad vas- ja in si je godel vse melodije, ki jih je že znal in izmišljal si je še vedno nove. In sanjari je.

Sanjari je o velikem svetu tam zunaj za gorami. Sedej je kje visoko na skali, pod seboj dolino in vas, nad seboj nebo, ob sebi skalovje. Oko mu je zrlo s hrepe- njenjem na nasprotno gorovje in mu je plulo čez visoke gore, nad katerim se je zniževalo azurno nebo, kakor bi bilo tam konec sveta. A Leksej je vedel, da se pričenja tam šele svet...

Pred dušo mu je oživilo pri- povedovanje rajnega strica o — onem svetu, ki je neizmerno ve- lik in neskončno lep. Tukaj ob njem je le kosček sveta, majhna, neznatna krpica, in čuti, da mu je preozek ta kosček, pretesen. Tukaj ni drugega kakor brego- vi in gozdovi in spodaj v ozki dolini par ponižnih koč, nad — vsem pa nebo. In še to nebo ni ta- ko kakor tam zunaj: ko stmi včasih dolgo v višave, da ga zač- no skeleti oči, se mu zazdi, da se niža to nebo, da pada na gore, na gozdove, da se poveža v dolino, kakor bi se sesuvala velikanska streha — in lega mu na prsi in ga duši, da komaj diha.

A tam zunaj — tam ni gor, ki bi te oklepavale in te držale med seboj, in ozkih dolin ni tam, ki bi ti bile pretesne in preozke — ves svet onkraj gor je neizmer- na, prekrasna planjava. Človek stoji in gleda in glej, nikjer ni gor, ki bi ti branile pogled v nes- končne daljave, ki ti hrepeni po njih duša, nikjer nikakih mej, ki bi ti zastavljale pot in bi ti za- branjevale prost korak. In nebo je tam visoko, vse višje kakor tu- kaj in se ne niža nikoli in nikoli ne pada na nepregledno veselo plan, nikoli ne lega človeku na prsi in ga ne duši.

Vse ozko je tukaj, vse tesno; komaj se okreneš in se zadeneš že ob goro. A tam v svetu — vse neskončno, vse neizmerno. In — tvoja pesem ima tukaj komaj prostora dovolj, da razpne mal- ce peruti in se dvigne majčkeno nad vas; a tam zunaj — kakor prosta ptica — nad goro ti plava tam čez plan, kakor misel se šir- ri prosto in se razliva na vse kra- je — nič je ne zadržuje, nikjer ne zadene ob oviro, nikjer ji ni meje...

In kake ceste so tam zunaj! — Vse lepe, vse bele, potrošene s sladkorjem, in mleko izvora ob njih in med in najslajše vino, ki se ga pije lahko venomer in se ne vpijani nikoli in ga nima ni- koli dovolj. In vedno zeleni drev-

je ob njih, na vejah se zibljejo po leti in po zimi — sicer zime itak ni tam zunaj — rumene pomaran- če, še mnogo lepše kakor one, ki jih prodaja trgovci pri fari po groš eno. Stegneš roko in utraša jih, kolikor ti jih poželi sree, ali če si len in utrujen, ležeš v sen- co, in padajo ti same v naročje. To so ceste tam zunaj, vse dru- gačne kakor dolgočasna rjava ce- sta v Dolgem dolu, in to je živ- ljenje na njih!

In vasi tam zunaj — hiše kakor iz sladkorja z rdečimi čepicami, kakor jo ima gozdni škrtatelj; in solnčni žarki se poigravajo po teh stenah, kakor bi trosila ne- vidna roka cekine nanje. In sami bogati ljudje prebivajo v teh hi- šah, ki umejo vsi godbo in jo lju- bijo in bi jo poslušali brez kon- ca in odmora in ki te sprejmejo pod streho kakor rodnega sina, če jim zaigraš posem po njihovem sreu...

In kaka mesta so tam zunaj! Hiše vse iz belega srebra, pozla- čene po vrhu. Prideš po dolgem popotovanju v mesto — pojdeš med velikimi srebrnimi hišami kar na sredo mesta, postojliš in zaigraš in glej, gospoda, obleče- na dosti lepše kakor župnik in u- čitelj pri fari, postajajo ob tebi in ti pokimavajo in se smehljajo vsi oveseljeni in vzradošeni od tvoje pesmi. Pokimavajo ti, in ko nehaš, ti doži denarja v klo- buk, goldinarji lete vanj, kaj — goldinarji, svetli, rumeni cekini, kakršne je prinesel zadnjič s se- ja oče Zabukovec.

Tak svet je tam zunaj, tako življenje! In prost si tam zunaj, romaš, kamorkoli se ti poljubi, kamorkoli ti zahrepeni sree: ne zadržuje te nihče, nihče te ne o- govori s trdo in osorno besedo in te ne vpraša zlovoljno, kje si se mudil tako dolgo in kam da ho- češ spet; nihče te ne ošteje, če bi potkal na okno in na vrata o polnoči — sami dobri ljudje so tam zunaj, veden praznik je tam, nedelja brez večera in brez po- nedeljka.

Tak je svet tam zunaj!

Dozdeva se mu včasih, da ga je videl že nekdanj, da je živel že nekdanj v njem, da je hodil že po onih belih cestah — v onih kras- nih vaseh, v vseh tistih čudežnih mestih...

Da, hodil je že tam zunaj, ker je njegov dom tam. Čuti jasno in določeno: ni rojen tukaj; ta o- zka dolina ni njegov dom, ne ma- ti njegova, to ni svet zauj. Tam zunaj nekje je njegov dom, ves širni, veliki svet božji onkraj go- rova je njegov dom.

Nekdo ga je vrgel s hudobno in sovražno roko iz onega sveta v ta tesni dol, iztrgal ga je domovi- ni, ukral ji ga je in ga je ponesel sem, v tužino, v suženstvo.

A dom tam zunaj ga vabi — kliče ga glasno in razločno. In sree mu drhti naproti pravemu domu, vpije po njem, kriči po njem iz najskrivnejših globočin. In dom ga kliče od daleč.

— Pridi, Leksej, vrni se k me- ni!...

— Pridem!

Da, ve, mora iti. Le zdaj se ne more, danes še ne. Mater ima tu- kaj, Mino. Ve pač že, da mu ni rodna mati. A vzgajala ga je z ljubeznijo, zredila z trudom — ne more je pustiti same in iti. A boleha. Morda jo poneso kmalu dol k fari, kakor so ponesli stri- ca Jakoba. Težka pot bo to — in njegova zadnja pot bo po dolini. Zagode ji še zadnjo pesem, pe- sem posmrtnico, najnežnejšo, kar jih ve in more zagosti, ker ljubi starko z najnežnejšo ljubeznijo.

Zagode — in gre v veliki svet. A danes, ne, danes ne more še.

Ne more še danes tudi, ker mo- ra priti v svet, v svoj rodni dom velik umetnik, vse večji kakor je danes. Zato se je treba še uri- ti, da more dati vsaki misli jas- no in jako življenje. Šele tedaj bodo trepetala ob pesmih nje- govih stotera in tisočera sreca... U- čiti se je treba še, vaditi se brez nehanja, Leksej...

In vadil se je. Samota mu je govorila s čudovitimi glasovi, in posnemal je na goslih slednji zvok, ki ga je slišal. Marsikaj se mu ni posrečilo brž. Mnogi tajni glasovi prirodnih so mu ostali dol- go časa knjiga, zapечатena s sed- mimi pečati: dolgo jih ni mogel posneti, ne jih oživiti z lokom.

A polagoma so se pokorile stru- ne in se mu odzvale — šumenje šum mu je šumelo iz njih, dasi izpočetka še nejasno in zabrisa- n. Klince ptice, ki so hitele nad go- ram in nad vasjo v veliki svet onstran gorovja in so se oglašale s kratkimi klinci, je vjel in jih je poskušal vliči v gosli.

(Pride še.)

Nihče neče \$1000.00 nagrade.

Torej druga ponudba!

VSAK POSAMEZEN DOBI PROSTO VONŽJO IN VSE STROŠKE POVRNENE ZA OGLEDATI NAŠE KRAJE, ČE NE DOBI RAZMER NATANKO KAKOR JE ZDOLEJ OGLAŠENO.

1. Vsakdo, ki ve za lepšo deželo, boljjo zemljo in večje splošne pridelke in da se kupi zemljo za isti denar ali ceneje, kot tukaj.
2. Vsakdo, ki mi pokaže čisto zemljo v ravnini, da se dobi aker v najem ceneje kot \$4.00. V kolikor je meni znano se niti za ta denar ne dobi.
3. Vsakdo, ki mi pokaže sigurno podjetje ali banko v Ameriki, ki plača več vlagateljem, ka- kor pa naša čista zemlja v ravnini.
4. Vsakdo, ki mi pokaže v Ameriki kraj, kjer ra- ste vinska trta bolje kot pa tukaj.
5. Vsakemu kupcu zemlje z gozdom v ravnini, ki se obveže isto izčistiti, plačam vožnje stroške, ne glede kje in od koga kupi zemljo.

NAŠ NAMEN JE: GOZDOVE IN MLAKE IZTREBITI IN NAREDITI TRATNIKE IN POLJA. PO SVOJI SLABI MOČI BOM PRIPOMOGEL, DA SE NAPRAVI DEŽELA MEDU IN MLEKA.

Rojaki, ki imate denar, k vam se obrnem, naložite ga v naši ravnini. Zemlja vam bode izvrstno poplačala vaš ka- pital. S tem ne menim kupiti gozd in ga držati, to ne ko- risti deželi niti kupcu. Zemlja se mora takoj čistiti. Tu- kaj se polja, ki so plačala toliko najemnine za aker, za ko- likor ti jaz prodam aker v gozdu.

MARSIKDO SE BO ČUDIL, DA SE RAVNO SLO- VENCEM PONUDI TAKA PRILOŽNOST.

NATO IZJAVLJAM, DA SE NUDI VSEM LJU- DEM, KER V SPLOŠNEM PRIMANJKUJE KAPITALA ZA UREDITI DEŽELO IN JO POSTAVITI V PRVO VR- STO KAMOR SPADA.

Tu je na milijone akrov gozda, ki čaka čiščenja, da se napravi polje, ki ga ni boljšega na svetu. O tem se lah- ko sam prepričaš pri čisti zemlji. Slovencem jaz ne bom razlagal, kaj raste tukaj, pridi in oglej si zemljo in se boš sam našel. Jaz ne ponujam nekaj zastoj, temveč dežela sama te vabi, da naložiš denar tukaj. Zato boš bogato po- plačan. Garantiram pač vsakemu, da bo naša zemlja v ravnini za poljedelstvo najdražja, ko bo enkrat vsa čis- ta. Kajti pridelala se vsega tolik onkraj, kakor kjerkoli drugje. Podnebje je dobro in milo, voda izvrstna in deže- la bo bolj zdrava kot kjerkoli, ko bo vsa čista.

Imam nekaj kosov v gozdu, ki jih čistim, in garanti- ram večje letne obresti, kakor v vsaki banki. Obenem bo p asvet za polovico do dvakrat toliko vreden.

KOMUR ENAKA PODJETJA NE UGAJAJO, ONEMU NI MOGGČE VEČ SVETOVATI. PRIDI V MISSOURI, OGEJ SI ZEMLJO IN NIHČE TE NE BO SILIL, AKO NE BOŠ GOTOV, DA BO TVOJ DENAR NAJBOLJE ULO- ŽEN.

Ne hodi k meni, niti kakemu drugemu agentu zemlje. Idi torej naravnost k kmetom in prepričaj se boš, kakšna je naša dežela.

Vsak posamezen dolar se krvavo rabi za razvitje in čiščenje. Naloži ga in najbolje se bo obrestoval.

FRANK GRAM, Naylor Mo.

Začetnik.

Spisal Rado Murnik.

Konec.

Ker ni bilo zapeljivega Živka več poleg, sem se držal žalostno in modro, in oče je menda bral krotko spokornost z mojega obraza.

"Prosim, da pozdraviš mamu prav lepo!" sem zašepetal — in solze so mi lile z lica na predpasnik. Rad bi bil poljubil papano roko, pa mi jo je odtegnil.

"Nisi vreden!" se je hudoval: in ne da bi me pogledal, je odšel na voz in se odpeljal.

"Tak velik fant, pa se še jokati!" me je dražil Živko. "Hočeš, da ti kupim konjička, ki z repom piska?"

Zdaj se je obrnil gospodar k meni.

"Tam na polici," je dejal, "tam so bonboni. Marko, tukaj pa fige in rožiči. Jesti smeš, kolikor hočeš. Pa tudi glej, kako prodajamo. Pozneje že dobiš dovolj dela."

"Dobro tek!" je šepnil Živko. Škodoželjno se mi je nasmejala in zlobno so se mu zasvetile okroglice oči.

Početkom sem se nekoliko zehnil, pozneje pa sem se vendar lotil onih dovoljenih darov in sem hrustal in žvečil in emakal vse dopoldne, da že ni bilo več lepo. Ob tem opravihi se mi je zbudila nada, da se bom kmalu in izlahka prilagodil novim, uvažujoč, da uživa tudi trgovski stan različne sladkosti. Rad bi bil začel tudi sam prodajati, pa sem smel samo gledati, kaj in kako delajo drugi. Živko je naskakoval kupovalce kakor orel svoj plen; zdaj je bil tu, zdaj tam, uren in zabaven kakor merkevica.

Bridko pa so se masčevali zedinjeni bonboni, fige in rožiči že pri kosilu. Takoj po juhi se me je prijel morska bolezen. Preklecano mi je bilo slabo. Sladkarije so se mi tako zamerile, da se mi je gnusilo, če sem jih pogledal le od daleč.

"Naša ljubljanska srajca ima pa kolero!" je oznanil Živko. Sedeli smo skupaj v sobi za kuhinjo on, Miha in jaz. Pomočnik je kosil z gospodom v prvem nadstropju.

Stručno so me zbudile Živkove besede.

"Če sem jaz ljubljanska srajca, si pa ti Čivko!" sem mu jo zasolil.

Miha Muha se je začel smejeti tako na glas, da je prišla Lucija vprašati, kaj nam je.

"Dobro si zadel, Marko!" me je pohvalila. "Pokveka daje drugim priimke in zavija krščanska imena, zdaj pa jo je sam izkupil. Čivko je molčal in kahal grenko osveto.

Po obedu je šel gospod Kolarič pol urice spat. Zaljubljeni komi je škilil proti "Žejni žabi" in razglabljal, kaj dela Fani. Živko me je nič delati zavijal, pa ne dolgo. "Kdo je Čivko, a?" je vzrastle nenadoma in me ugrabil za lase.

"Ti! Kdo neki drug? Izpusti moje lase!"

"Pa ti se predzračni zafrkavati mene, ti, ki se pol kile soli nisi prodal vse svoje žive duši? Samo še enkrat mi reci tako!"

"Čivko si in Čivko ostanem od danes do sodnjega dne in še tri kvatre potem!"

To je bilo Živku preveč. Razkašen je dejal:

"Tako; dobro. Le čakaj, ljuba duša!"

"Nič več!" sem ga zavrnil in ga vlekel za ušesa, dokler me ni izpustil.

Trenutek sva si stala nema nasproti.

"Koliko te pa je?" se je zaletel nanovo vame. "Zabavljaš?"

"Tebi se zmeraj, Čivko! Čivko! Pa še enkrat Čivko!"

Tako sva si napovedala vojno. Nato sva se pa zgrabila in izklesala zagnati drug drugega. Po morski bolezni oslabelega me je Živko kmalu užugal in srečno zavabil na hrbet.

Prav takas pa je prišel komi. Živko se je poslovlil od mene in skočil čez mizo. Pomočnik pa, od hude ljubozni truden, je le počasi zlezal čez oviro. Otrsel se je svoje zaspasnosti in sedito teknoval z Živkom. Ta je dirjal po prodajalnici kakor divja koza. Obtem je imel še dosti sape, da je dražil sovražnika:

"Vi ste Herodež, ki preganjate nedolžne otročiče! Vi ste pa tudi tihi Jurij s pušo, ki ima železno dhuo! Ala, kako se greva lepo mance! Le glejte, da je ne neseš!"

Manca, manca, naglo tanjšalim, ugoden, gospod Miha, da

Ko je privihral Živko okoli ogle mimo mene, sem mu podstavil nogo. Padel je, vendar potegnil tudi mene za sabo in me zasul podse. Komi je imel v svoji konkurenci več sekund zamude, se naju dveh ni nadejal in je tebebnil na Živka. Tako je ležal ves trgovski naraščaj Kolaričeve firme na dnu štacune na kupčku.

Od vseh najbolj obremenjen, sem čutil vso težo konkurenčnega boja na svojih slabotnih ramenih in sem tiho pojeval pod pezo trpljenja. Živko je ležal na meni oči vidno tako zadovoljen, da je bil brčkone pripravljen, prebivati še nekaj časa na mojih kosteh. Kaj je delal komi gori na vrhu, tega nisem mogel videti, dasi je to vprašanje takrat v stiski najbolj zanimalo mojo dušo.

Naša zabava je povzročila kolkortolico šundra in privabila gospoda Kolariča. S pogledom izkušnega vojskovodje je pregledal in prešel porušene stebre svoje kupčije. In brezobzirno je prevzel komi nalogo javnega tožnika.

"Živko jih pa uganja danes, da že dolgo ne tako!" se je glasila obtožba. "Z malim sta se ravnala, da sem ju komaj pomiril."

Obenem smo bili že na nogah, si otepli obleko in se vsi zdravi zbrali pred šefom. Razžaljeni pomočnik je naštel še druge pregrehe Živkove; ta je izdal mojega "Čivka", jaz pa njegovo "ljubljansko srajco". Gospod nas je samo gledal in ni izrekel naposled nič drugega nego samo: "Aha!"

Po tem ravsu so me začeli uvažati v tajnosti trgovskega življenja. Najprvo so me spodili dva sekati. Proti večeru sem moral kuharici mleti kavo. Sploh popoldne ni bilo nobenega skupnega razveljevanja več. Živko se je držal grdo. Za velikim zabojem čepel, se je čutil varnega in užival s strastnimi požirki roman v starem letniku "Ljubljanskega Zvona".

Po večerji je pozval gospod Kolarič Živka in mene predse. Naštel nama je vse najine zločine in naju posvaril in izpodbujal, naj opustiva enake komedije. Poklical je pa tudi Miho in zaukazal:

"Vsakemu pet!"

V moji duši so se takoj pojavile neprijetne slutnje. Pravzaprav mi je bilo res žal, da sva počenjala z Živkom take. Vendar vsaj nekoliko je tolažila mojo vest prijazna misel, da je bil naš gospodar zamladla najbrže še hujši razposajenec mimo naju dveh.

"Nikar se še ne sleci!" mi je svetoval Živko, ko sva bila gori v najini sobi. "Obišče naju še velik gospod!"

"Kdo pa?" sem vprašal. Zakaj že sem poznal obljubljenih pet dobrot.

"Boš že še videl! Pa pomeniva se kaj drugega! Ali mi verjameš, da si danes ne sezujem čevljev sam? O — toliko sem pa še nobel!"

Ali že je došel napovedani obiskovalca Miha. Palice ali šibe ni imel mož nobene s sabo. Zato sem se mu vljudno nasmehnil in mu ponudil stol. Osupnilo me je pa to, da se je Živko hitro zatajil pod posteljo.

Miha ni bil prijatelj dolгим udomom. Ne da bi se kaj obotavljal, je prijel najprvo mene in me po kratkem, pa meni jako mučnem boju spravil med svojimi junaškimi kolni v veliko stisko in napet položaj. In začel me je brez orožja ali drugih priprav z roko obdelovati z navdušenjem, ki je bilo vredno vse kaj lepšega. Prejel sem jih resnično petindvajset, ne pa pet: vsak prst njegove nearistekratske desnice je igral svojo lastno ulogo z znamenitim uspehom.

Zinil ni ves čas prav nič. Miha je bil mož dejanja. Ko je opravil z mano, je šel nad Živka. Od tega se je videla le noga izpod postelje. Hlapec je zagrabil za čevlji. Živko pa se je vedel sukati tako, da je Mihi ostala samo obutal v roki.

"Ven!" je zarohnel sluga.

"Kaj? Provočirati se pa ne dam!" se je odrezal Živko. "Prosim, pridite čez tri leta, pa z drugo maniro!"

"Ven tam spodaj iz teme, pravim!"

"Naka. Saj nisem neumen! V temnici se kopuni rede."

"Precej, ali —!"

"Potrpajte, ljubi, ljubi gospod Miha!" Oprostite, da se moje misli in želje ne strinjajo z vašimi! Bilo bi tudi strahovito dolgočasno na svetu, če bi bili vsi ljudje ene misli in krvi. Vsaka buča drugam leti. Verjemite mi, da se meni prav nič ne mudi! In za razvoj slovenske veletrgovine ni skoro nič pomembno, če sem par minut prej tepen ali pozneje! Čas je, mišlim, ugoden, gospod Miha, da

Camel Cigarettes

Camels morete dobiti povsod 20 za 10c; ali deset zavojčkov (200 cigaret v papirnatem kartonu) za \$1.00.

R. J. REYNOLDS TOBACCO CO., Winston-Salem, N. C.

pričevna kakšen pameten razgovor in da uganava katero modro. Pa recite, da sem govoril narobe, če morete!"

Po teh naglih besedah je pomolil Živko še drugo nogo iz pribežališča. Ljuti hlapec je popadel tudi to in imel v kratkem drugi čevljev v oblasti.

"Hvala lepa, da ste me sezuli!" je hitel Živko. "Sit se nerad sam pripogibam in napenjam po večerji, zlasti ne po mlečnih žgančkah. In zdaj me hočete še masirati po stari, pa veljavni šegi. Res ne vem, kako bi vam povrnil ta prizadevanja, ne da bi kaj žalil vaše rahločutnosti. O, lepo se mi godi! Pa naj kdo reče, da ne živim kakor mlad grof!"

Ta je bilo Mihi zadosti. Odmaknil je postelj in privlekel grešnik kakor kaplja na sveto.

"Prosim, ljubozni gospod Miha", je nadaljeval neustrašeni Živko, "pazite, da se ne prevzamete zaradi srečnega uspeha svojega trudapolnega raziskovanja, in da vas vaša gorečnost ne izva-

bi predalec, ko boste orali ledino. Zakaj upira se mi verjeti, da bi mi odmerili manj, nego mi je odmeril gospodar v zadnjem testamentu!"

Ali že ga je imel Miha v pesti in se začel živahneje gibati. Žvižgal je mrtvaško koračnico, da ne bi zašel iz takta, in nakladal grešniku drugo za drugo z vajeno dlajo. Živko je stokal, kakor bi pulil grmovje; obenem pa je kritiziral vsak mah posebej:

"Asa, to je šelo prva. Vsak začetek je grenak! Huhu! Druga..."

ta je pa že premenitna za moje skromno pričakovanje! Tretja...

no, polovico sva že izdelala. Četrta... ta peče kakor živo apno.

Šviga, švaga — zadnja! To je bilo zopet nekaj novega! Ali ste častilakomni! — No, dobro ste ministrirali, res, prav dobro! Zahvaljujem se vam za točno in solidno postrežbo! Sicer ste samouk, vendar visoko nadkrijujete vsakega izprašanega strokovnjaka in znate služiti celo vedno gospodoma obenem! Toda, ozi se mi, da opravljate svoj poklic prerokodsko in da preveč poudarjate vedno le eno mesto in zanemarjate druge oddelke. Ker sva že ravno skupaj, mi jih daste lahko še pet; pa jih odračunava prihodnjic! Toliko kredita imam vendar še pri vas?"

Miha pa se ni zmenil za ta predlog, ampak je zaklenil vrata za sabo in šel leč. Ko sva bila sama, je izvelkel Živko notes iz miznice in vestno zbeležil današnjih pet, predno sva legla spat.

"Če pojde tako", se je bahal, "jih bo konec drugega leta ravno sto! To je že lep kapital! Takrat, preljudi moj prijatelj, takrat bom slavil jubilej in plačam nama dveh malo pojedinco, gospodu Mihi pa častno nagrado za utrjevanje mojega zdravja!"

Simon Jarec, zabujoči soprog, Brooklyn, N. Y. (18-20-5)

Dr. Richterjev PAIN-EXPELLER za revmatične bolečine, skrušit in nevrogeične sklopev in mišice.

Pristni prihaja v zavoju, kot je naličan tukaj. Odklonite vse zavojke, ki niso zapечатene z Anchor varstveno znamko.

25 in 50 centov v lekarnah ali na ravnanje od

F. AD. RICHTER & CO. 74-86 Washington St. New York, N. Y.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH. NAROČITE SE NANJI!

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Sorodnikom, znancem in prijateljem naznanjam žalostno vest, da je dne 25. aprila za vedno zaspal moj ljubi oče.

ANTON CILER.

Truplo ranjkega smo pokopali po katoliškem obredu dne 28. aprila. Tukaj zapuščam žalujoco ženo, hčer Marijo, omoženo Marsella, zeta Joe Marsella, sina Alojzija, pastorka Johna Golob, sestro Nežo, omoženo Jerič, svaka Ignacija Jerič in tri sestrične.

Iskrena hvala vsem, ki so bili nam v pomoč, posebno njegovi sestri in svaku, sestrici Pepi, Joe Ogrineu in M. I. Pinzgarnu. Hvala tudi vsem, ki so se udeležili pogreba.

Ostane naj vsem v dobrem spominu in lahka mu bodi tuja zemlja!

Mrs. Mary Marsella, hči, Cleveland, Ohio.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim sreem naznanjam sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da mi je dne 10. maja odvzela neizprosna smrt mojo nepozabljeno soprogo

FRANČIŠKO JAREC, rojeno Zupanec.

Zemeljske ostanke ranjke smo izročili materi zemlji dne 13. maja po katoliškem obredu na pokopališču sv. Trojice v Brooklynu.

Ranjka zapuščala dva brata in sestro tu v Ameriki, dva brata in dve sestri ter starše pa v starem kraju.

Tempotem se iskreno zahvaljujem vsem onim, ki so mi bili v pomoč za časa žalosti ter ranjke spremili k večnemu počitku.

Ostane naj vsem v dobrem spominu. Tebi, ljubljena, pa naj bode lahka tuja zemlja!

Simon Jarec, zabujoči soprog, Brooklyn, N. Y. (18-20-5)

Dr. Richterjev PAIN-EXPELLER za revmatične bolečine, skrušit in nevrogeične sklopev in mišice.

Pristni prihaja v zavoju, kot je naličan tukaj. Odklonite vse zavojke, ki niso zapечатene z Anchor varstveno znamko.

25 in 50 centov v lekarnah ali na ravnanje od

F. AD. RICHTER & CO. 74-86 Washington St. New York, N. Y.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH. NAROČITE SE NANJI!

NAZNANILO.

Članom in sploh vsem, ki so kaj darovali za SLOVENSKO LIGO v Lorain, Ohio, naznanjamo, da se vrši seja v soboto dne 20. maja ob 7 uri zvečer v dvorani rojaka Franka Justina. Moramo namreč določiti, kam naj se denar izroči, katerega imamo v naši blaginji. Na dnevnem redu imamo tudi več drugih važnih stvari. Odbor.

ISČE SE gozdarje za delati drva v Mellen, Wis. \$1.20 za klastro, Lep les.

Charcoal Iron Company of America. (12-25-5) Mellen, Wis.

EDINI SLOVENSKI SALOON v Duluth, Minn.

Rojakom Slovincem naznanjamo da se nahaja moj SALOON pol bloka od Union postaje na desni strani W. Michigan St. št. 419. Za obilen poset se priporočam

JOS SCHARARON

POZOR ROJAKI!

Nalaganje mamo za lanske lase, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega mamo zrastle v 6th tednih krasni gosti in dolgi lasje kakor tudi moški krasni brki in brada ne bodo odpadali in osiveli. Keratizem, kostbol ali trzanje v rokah, nogah in v križu, v osemih dneh popolnoma odpravim, rane, opekline, bole, ture, kraste in grinte, potne nope, kurje ocesi, ozobline v par dneh popolnoma odstranim. Kedor bi moje zdravila brez uspeha rabili mo jim dam \$5.00. Plašite takoj po cenik, knjižico in jopel Kolobar in poljite 4 cente v markah za poštnino.

JACOB WAHČIČ, 1092 E. 64. St., Cleveland, O. V ZALOZI imamo še nekaj

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim rojakom v Clevelandu, Ohio in okolici naznanjamo, da jih bo obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. FRANK MEH,

kateri je pooblaščen pobirati na ročnino na naš list, knjige in druge v našo stroko spadajoče posle ter izdajati pravovaljavna potrdila, valod česar ga rojakom naj topleje priporočamo.

Upraviteljsko Glas Naroda.

Uporabljajte Glas Naroda.

Uporabljajte Glas Naroda.

Uporabljajte Glas Naroda.

Uporabljajte Glas Naroda.

Uporabljajte Glas Naroda.

Uporabljajte Glas Naroda.

Uporabljajte Glas Naroda.

Slovensko samostojno bolniško podporno društvo za Greater New York in okolico. Ink.

Upravni odbor:

Predsednik: Anton Plevel, 410 E. 5. St., New York.
Podpredsednik: Ignac Zaje, 1497 De Kalb Ave., Brooklyn, N. Y.
Tajnik: Vinko Zevnik, 29 Gamma Place, Glendale, N. Y.
Blagajnik: Ivan Maček, 2801 Catalpa Ave., Ridgewood, N. Y.
Zapisnikar: Ivan Gerjovich, 442 Union St., Brooklyn, N. Y.

Nadzorni odbor:

Joelp Pogachnik, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.
Anton Cvetkovich, 440 Union St., Brooklyn, N. Y.
Viktor Volk, 68 Mauser St., Brooklyn, N. Y.

Društveni sodravniki:

Dr. Henry U. Robinson, 69 W. 7th St., New York, N. Y.

Redne društvene seje se vrše vsako ČETIRTO SOBOTO v mesecu v društveni dvorani "BEETHOVEN-HALL", 210 E. 5th St. blizu S. Ave. v New Yorku, N. Y. in se prične točno ob 8. uri zvečer.

SLOVENSKI HOTEL UNIJSKA BARA

Frank Cvetič, lastnik

5104 BUTLER ST., PITTSBURGH, PA.

Najboljše, vedno sveže pivo, fine unijske smodke, importirano in domače žganje. Čiste postelje, dobra domača kuhinja. Vsakovrstni časopisi vedno na razpolago.

Naše geslo: "Dobra postrežba, nizke cene".

Frank Petkovšek

Javni notar (Notary Public)

718-720 MARKET STREET WAUKEGAN, ILL.

PHONE 248

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

PRODAJA fina vina, izvrstne smotke, patentirana zdravila.

PRODAJA vožne ilstke vseh prekomorskih črt.

POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno.

UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

6102-04 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

'KRACKERJEV' BRINJEVEC

je najstarejše in od zdravnikov pripoznano kot najboljšo sredstvo proti notranjim boleznim

Cena za "BRINJEVEC" je: 6 steklenice \$ 8.50 12 steklenice 13.00

V ZALOZI IMAMO tudi čisti domači TROPINJEVEC in SLIVOVKA kuhana v naši lastni destilaciji.

Naše cene so sledeče:

Tropinjevec per gal. \$2.25, \$2.50, \$2.75 in \$3.00

Slivovitz per gal. \$2.75—\$3.00

Tropinjevec zaboj \$9.00

Slivovitz zaboj \$13.00

"66" Rye Whiskey 5 let star, zaboj \$11.00

Rudeča Ohio vina per gal. 55c, 60c, 65c.

Catawba in Delaware per gal. 75c—80c.

Za 5 in 10 gal. posodo računamo \$1.00, za 25 gal. \$2.00, za večja naročila je pod zastonj.

Naročilo naj se priloži denar ali Money Order in natančni naslov. Za pristanost plačate jamčimo.

The Ohio Brandy Distilling Co. 6102-04 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

Slovenska Društva

po vseh Zjedinjenih državah imajo za geslo, da kadar treba naročiti

DOBRE IN

POCENI

društvene tiskovine, se vselej obrnejo na slovensko unijsko tiskarno

"Clevelandska Amerika"

Mi izdelujemo vse društvene, trgovske in privatne tiskovine. Naša tiskarna je najbolj moderna opremljena izmed vseh slovenskih tiskarn v Ameriki. Pišite za cene vsake tiskovine nam, predno se obrnete kam drugam. Pri nas dobite lepše, cenejše in boljše tiskovine.

CLEVELANDSKA AMERIKA

PRVA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA

6119 ST. CLAIR AVE.

CLEVELAND, O.

EMILE ZOLA:

POPLAVA

(Priredil J. T.)

(Nadaljevanje).

Noč, strahovita noč, bo torej kmalo končana. — Suh prostorček pod našimi nogami je postajal vedno manjši, slednjič je znašal komaj en meter v premeru. Voda je grgrala in ploskala. — Val je sledil valu. — Zdelo se nam je, da se igrajo, da plečejo okoli nas in se nam posmehujejo.

Struja je bila zavzela drugo smer in podila predmete bolj na desno. — Vrtinci niso bili več tako hitri, pač pa počasni in mogočni. Zdelo se nam je, da je voda, ki je dosegla svojo največjo višino, postala nekako lena in da se je hotela odpočiti.

Tedaj je Gašper sezul čevlje, sklenel sukno in jo vrgel v stran. Videl sem ga, kako je stiskal pesti in ko sem ga vprašujoče pogledal, je odvrnil:

— Očka, predolgo sem že čakal. — Ne morem biti več brez dela. — Nekaj moramo storiti. — Kaj ne, da boš dovolil očka? — Rešil jo bom.

S tem je mislil svojo nevesto Veroniko. — Kaj pa misliš? — Ali si znorel? — Kam hočeš z njo? — Do cerkve.

— Nikoli je ne prineseš do cerkve! — Bom jo, očka, — Močan sem, — V tej uri čutim v sebi strašno moč. — Boš videl, da jo bom.

Zatem je pristavil, da je boljše vse poskušati kot pa mirno gledati, kako se hiša ruši in kako se vsi skupaj bližamo smrti. — Le brez skrbi bodi očka, ljubim jo in rešil jo bom.

Jaz sem molčal in posadil Marijo v naročje. — On je gotovo razumel ta moj opomin, ker je v nekaki zadregi začel ječati:

— Očka, prisegam ti, da bom prišel tudi po Marijo. — Dobil bom ladjo, čoln ali kako drugo pomoč. — Prišel bom pote in po Marijo, ne boj se očka!

Zatem je začel dajati Veroniki navodila. — Rekel ji je, da naj bo mirna, da naj se ga oklene in da naj se ničesar ne boji.

Deklica je odgovorila na vsako vprašanje z besedico "da". — Skoraj gotovo ni vedela, kaj jo je vprašal in kaj ji je pripovedoval. — Zatem jo je privezal z vrvo okoli pasu, prekrizal se je — čeravno ni bil posebno pobožen — vzel jo je na hrbet in šel z njo v vodo.

Ko je deklica začutila mrzlo vodo, je vzkliznila, zatem je padla v nezavest. — Toliko boljše! — je zaklical Gašper — zdaj pa prav dobro vem, da jo bom rešil.

Ne morem popisati, s kakim strahom sem gledal za njim. — Krčevito sem se oprijemal opeke, na široko sem odprl oči in gledal in samo gledal.

Vse nebo je bilo posejano z zvezdami, mesec je svetil, tako da sem lahko opazil vsako najmanjšo Gašperjevo kretnjo. — Veroniko je imel na vrvi, katero si je bil privezal okoli svojega vratu. — Ležala mu je bolj na desni kot pa na levi rami.

Večkrat mu je bila teža prevelika, tako, da je za par trenutkov izginil pod površino, pa se je takoj zopet pojavil in plaval z nečloveško močjo.

Razdalja med menoj in njim se je neprestano večala. — Gotovo je napravil že več kot tretino poti in jaz nisem niti najmanj dvomil, da ne bo prišel do cerkve.

Tedaj se je pa ob nekaj zadel. — Najbrže so bili ostanki zidu, skritega v vodi. — Suneč je moral biti zelo močan, ker sta oba izginila.

Po preteku par sekund sem ga zopet zagledal, toda bil je sam. — Vrv se je skorajgotovo pretrgala. — Dvakrat se je moral potopiti, predno je dobil Veroniko. Za la- se jo je privekal iz vode in jo posadil zopet na hrbet. — Ker ni imel vrvi, da bi jo držal, bi bil kmalo onagal pod težkim bremenom. — Toda plaval je vseno, plaval s silnimi napori.

Že se je približeval cerkvi. — Nekaj me je streslo. — Čim manj je imel do cilja, toliko bolj sem se bal. — Izpraševal sem samega, upal sem, bal sem se. — Naenkrat sem opazil, da mu prihaja nasproti par velikih brun. — Hotel sem zakricati, toda krik mi je ostal v grlu. — Odprtih ust sem stal in nisem vedel, kaj bi počel.

Nov suneč ju je ločil in voda se je zgrnila nad njima. — Od tega trenutka naprej sem bil kot podivjan. — V meni je bil samo nagon živati, ki noče poginiti.

Čim bolj se je približevala voda mojim nogam, tembolj sem se ji umikal. — In v tem stanju sem zaslišal vesel smeh, ne da bi si mogel raztolmačiti odkod prihaja.

Napočil je dan z jasno, skoraj belo jutranjo zarjo. — Bilo je mirno in prijetno mrzlo, kakor zjutraj ob tolmunu, ko prične pihati jutranja sapia.

Smeh pa ni pojenjal. — Ozrl sem se in opazil Marijo, ki je stala vrh strehe in se smejala. — Ah, ta ubogi, dragi otrok je bil tako presenetljivo lep, ves oblit od jutranje svetlobe. — Sklonila se je, zajela s perišcem nekoliko vode in si umila obraz. — Zatem je svoje krasne lase spletla v dve debeli kiti in si ju ovila okoli glave.

Brez dvoma je mislila, da je nedelja zjutraj in da se nahaja v svoji mali sobici ter se pripravlja za mašo.

Brez prestanka se je smejala s svojim zvonkim glasom, oči so ji žarele v nekem neznanem veselju, z njenega obraza je odsevala največja blaženost.

Marija je zblaznela. — Njena norost je tako uplivala name, da sem se tudi jaz začel smejati. — Neizrečeno vesel, sem pokleknil in se začel zahvaljevati Bogu, da ji je naklonil to veliko milost ter da je v svoji previdnosti odredil, da je znorela.

Zdelo se mi je, da jo je očaralo krasno jutro. — Gledala je okoli sebe in se smejala brez prestanka. Med tem si je gladila lase in si popravljala obleko.

Jaz sem z dopadanjem gledal nanjo in se ji prijazno smehljaj. — Ko se je dovolj pripravila, je zapela s svojim srebrenozvonkim glasom nekó pobožno pesem.

Jaz sem jo ves zadovoljen poslušal. — Naenkrat je pa utihnila in se sklonila kot da bi nekaj poslušala. — Razkrila je roke in rekla: — Prihajam! — Že prihajam!

Počasi je začela iti po strehi naravnost v vodo. — Voda se je zgrnila nad njo. — Jaz sem gledal smeje za ubogim dekletom in sem se še potem smehljaj, ko je bila že izginila.

Ves srecen sem gledal valovje, ki mi je odvezlo moje najljubše, najdražje. — Kaj se je pa potem zgodilo, ne vem več. — Sam sem bil ostal na strehi. — Voda je naraščala, in zdi se mi, da sem se z vso silo oprijemal dimnika. — Gotovo sem bil tedaj podoben divji, trpinčeni živali, ki noče umreti. — In potem nič ničesar več, sama tema. —

Kaj se je pa potem zgodilo, ne vem več. — Sam sem bil ostal na strehi. — Voda je naraščala, in zdi se mi, da sem se z vso silo oprijemal dimnika. — Gotovo sem bil tedaj podoben divji, trpinčeni živali, ki noče umreti. — In potem nič ničesar več, sama tema. —

Kaj se je pa potem zgodilo, ne vem več. — Sam sem bil ostal na strehi. — Voda je naraščala, in zdi se mi, da sem se z vso silo oprijemal dimnika. — Gotovo sem bil tedaj podoben divji, trpinčeni živali, ki noče umreti. — In potem nič ničesar več, sama tema. —

Kaj se je pa potem zgodilo, ne vem več. — Sam sem bil ostal na strehi. — Voda je naraščala, in zdi se mi, da sem se z vso silo oprijemal dimnika. — Gotovo sem bil tedaj podoben divji, trpinčeni živali, ki noče umreti. — In potem nič ničesar več, sama tema. —

Kaj se je pa potem zgodilo, ne vem več. — Sam sem bil ostal na strehi. — Voda je naraščala, in zdi se mi, da sem se z vso silo oprijemal dimnika. — Gotovo sem bil tedaj podoben divji, trpinčeni živali, ki noče umreti. — In potem nič ničesar več, sama tema. —

Kaj se je pa potem zgodilo, ne vem več. — Sam sem bil ostal na strehi. — Voda je naraščala, in zdi se mi, da sem se z vso silo oprijemal dimnika. — Gotovo sem bil tedaj podoben divji, trpinčeni živali, ki noče umreti. — In potem nič ničesar več, sama tema. —

Kaj se je pa potem zgodilo, ne vem več. — Sam sem bil ostal na strehi. — Voda je naraščala, in zdi se mi, da sem se z vso silo oprijemal dimnika. — Gotovo sem bil tedaj podoben divji, trpinčeni živali, ki noče umreti. — In potem nič ničesar več, sama tema. —

Povedali so mi, da so me našli ob šestih zjutraj ljudje iz Saitina, ki so prišli s čolni mimo. — Kljub temu, da sem bil nezavesten, sem se krčevito oprijemal dimnika.

Voda je bila tako grozovita, da me je edinega pustila pri življenju, potem, ko mi je odvzela vse, kar sem imel, na kar sem bil tako ponosen.

Zakaj, zakaj me ni vzela seboj, ko sem bil brez zavesti, ko nisem več čutil, kakšna nesreča me je zadela. — Nikogar ni več! Ni ne malih otrok, ne mladih deklet, ne srečnega zakonskega para, ne starejšega, nič manj srečnega para.

Samo jaz, starec, sem še ostal, samo jaz še živim! — Vse je vzela poplava: cvetje in zelene veje, samo trhel, stoje se poganja svoje korenine v pečeno zemljo in ne more umrti.

Zakaj nisem šel za Petrom? — Zakaj nimam toliko poguma, da bi stopil k Garoni in ponovil bratove besede: — Sit sem že! Lahko noč!

Zakaj nimam toliko poguma, da bi skočil v vodo, da bi šel po isti poti, kot so šli vsi moji dragi? — Nobenega otroka nimam več. Moja hiša je razdejana, moja polja so opustošena in jaz še vedno živim.

Oh, kje so tisti krasni veseli večeri? — Vsi smo sedeli pri mizi: jaz, najstarejši prvi, za menoj vsi zapovrstjo do najmlajšega.

Kako me je pomladil njihov smeh, kako mi je valovilo srce! — O krasni dnevi žetve, ko smo bili vsi veseli in ponosni na svoje bogastvo!

Ah, moji krasni otroci in moji cvetoči vinogradi, ah, moje lepe hčerke in moja blagoslovljena polja, ponos in veselje moje starosti, plačilo za moje dolgo trudopolno življenje, kje ste zdaj, kje ste zdaj?

Moj Bog, zakaj hočeš, da še živim, ko je vendar vse končano, vse mrtvo! — Zame ni na svetu nobene tolažbe, jaz nočem nikake pomoči. Svoja polja sem daroval ljudem iz vasi, ki imajo še otroke. Mogoče bodo toliko pogumni, da bodo spravili s polj razvaline, katere je nanesla voda, mogoče bodo imeli toliko moči, da bodo polja nanovo obdelali. — Jaz ne potrebujem nobenega polja, meni zadostuje majhen prostorček na pokopališču.

Samo eno, edino željo sem imel. — Hotel sem dobiti trupla svojih in jih pokopati na našem pokopališču vse v eno jamo, kamor bom tudi jaz kmalo legel k počitku.

Slišel sem, da je naplavila reka v Toulouse silno veliko trupel. — Odpravil sem se torej na pot. — Kako strašna nesreča!

Več kot sedemsto hiš je podrlo, več kot dva tisoč mrtvecev so nasteli. — Voda je bila razrila vse bregove, vso okolico opustošila in jo pokrila z blatom.

Dvajsetisot nesrečnikov je izgubilo vse svoje premoženje. — Bili so napol nagi in so prosili za kosček kruha.

V mestu bi bile kmalo izbruhnile nalezljive bolezni, toliko mrličev je bilo. Vse mrtvašnice so bile prenapolnjene, po cestah so vozili samo mrtvaški vozovi.

Jaz sem hodil med razvalinami, med jokom in stokom, pa nisem ničesar videl in ničesar slišal.

Veliko trupel so dobili, veliko so jih pokopali v samotnem kotu pokopališča.

One, katerih niso spoznali, so pred pokopom fotografirali. — In med temi žalostnimi slikami sem dobil tudi sliko Veronike in Gašperja. — Zaročena sta bila tesno sklenjena in sta se v smrti poljubljala.

Prsa so se tiščala prs, usta ust, krčevito sta bila objeta. — Vse ude bi jima morali polomiti, da bi ju ločili.

Pokopali so ju torej v skupen grob in zdaj skupaj počivata. — Meni pa ni ostalo ničesar drugega kot slika, ki predstavlja Gašperja in Veroniko.

Kljub temu, da sta obraza od vode nakažena, se vseeno v njima jasno vidi izraz nežne in nedolžne ljubezni.

In kadarkoli pogledam to sliko, bridko zajokam.

KONEC.

Importirane Franz Lubasove harmonike

so razprodane. Imel bom zalogo zopet po končani vojni, ter se za pozneje rojakom priporočam.

Kupujem, prodajam in popravljam stare rabljene harmonike po dogovoru; izdelujem nove KOV-OKE po \$6.00 ter nove mehove od \$6.00 do \$10.00. Delo trpežno in zanesljivo.

Alois Skulj,

323 Epsilon Place,

Brooklyn, N. Y.

Kaj pravijo pisatelj, slikarji in državni o. knjiž. svet. št. 100.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolajevič Tolstoj je pisal: Knjiga sem s velikim užitek- som prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga ima vpliva na sloveca in obsega notranj lepši mišl...

Friedrich pl. Beckendorf: Odkar je umrla madams Stasi ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dadel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanjega časa. Ko slovec prečita to knjigo, mora nehoté pomisliti, da se bližajo slovecku boljši časi. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lnd. Jakabovsk: To knjigo bi slovec najraje poljubil, v dno srca me je pretrgalo, ko sem jo prebral.

Stajarski pisatelj Fodor Benegger piše: Sedel sem v nočnem sedcu pri Grieglach in sembral knjigo s naslovom "Doli z orožjem!" Prebral sem jo dva dneva nepretrgoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju.

Ko sem jo prebral, sem mislil, da bi se prestavilo knjigo v vsak kulturni jezik, da bi jo imela vsaka knjižarna, da bo je tudi v Solah ne smelo manjkati. Na svetu so družba, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družba, ki bi razširjala to knjigo?

Karol Hart: — To je najboljši čaroljiva knjiga, kar sem bil kdaj bral.

C. Neumann Neff: — To je najboljša knjiga, kar po bli ugi- nali ljudje, ki se borijo za svetovni mir.

Hans Land (na shodn, katerega je imel leta 1909 v Berlinu): Ne bom stavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsekar je bom po- sedil. Naj bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi si nje križmanet in stili vsa naroda.

Financijski ministar Dammarski je rekel v nočnem govoru v parlamentu: Naj bi bila pred kratkim v posredni knjigi opisana na preprostem način vojna. Knjiga ni napisal noben vojni strokovnjak, noben državnik, pač pa pripravljen človek, pl. Suttnerjeva. Predim Van. povedati par ur temu dole, knjiga, da se ne bo nihče več navedoval na vojno, da bo prebral to knjigo.

CHINA SO CHISTOV.

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street,

New York City, N. Y.

NAZNANILO.

Čenjenim naročnikom v Penha. in v West Virginiji naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik.

Mr. ZVONKO JAKŠHE,

ki je pooblaščen pobirati naroč- nino in izdajati tozadevna po- tredila.

Upravištvu "Glas Naroda".

Brezplačen nasvet in pouk priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION"

za državo New York varuje prisel- jence ter jim pomaga, če so bili osleparjeni, oropani ali če so z nji- mi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljani Združenih dr- žav, kje se oglašiti za državljans- ke listine.

Sorodniki naj bi čakali novo- došle priseljence na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite: STATE DEPARTMENT OF LABOR,

BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION,

Newyorški urad: 230, 5th Ave., Room 2012.

Odrpno vsak dan od devetih do- polodne do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Mor- gan Building. Odrpno vsak dan od devetih popoldne do petih po- polodne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer.

HARMONIKE

bodisi kakršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a de- lo trpežno in zanesljivo. V poprav- zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu ka- koršno kdo zahteva brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL, 1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Rojakom v Lorain, Ohio in okoli- ci naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

JHDN KUMŠE, ki je pooblaščen pobirati naroč- nino za list Glas Naroda.

S spoštovanjem Upravištvu Glas Naroda.

Veliki vojni atlas

vojskajočih se evropskih držav in pa kolonij- skih posestev vseh yelesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 80tih straneh in vsaka stran je 18% pri 18% palec velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palec,

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Osnatena so vsa večja mesta, število pre- bivalcev, držav in posameznih mest. Ravno tako je povsed tudi osnate obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v snamkah in natančen naslov in mi vam takoj odpeljemo našeljen atlas. Pri večjem odjema damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PREŠEBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki šele dobijo ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrsanja ali imena parnika. Obglatje se zaupne na njega, kjer boš točno in solidno po- stavljal.

Velika vojna mapa

vojskajočih se evropskih držav,

Velikost je 21 pri 28 palcih

Cena 15 centov.

Za-lej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij l. t. d.

V salogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Zjedi- njene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalma- cije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Fran- cije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Nagolila in denar pošljite nam

Slovenic Publishing Company,

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se preprčal, da dospejo denarne pošiljlatve tudi sedaj zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potre- j bujejo pošiljlatve v sedanjem času 20 do 24 dni!

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancom v staro domovino!

100 K velja sedaj \$14.50 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.